

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ใจกลางดาวหาง”
SHORT FILM DIRECTING “SOLAR MEMORY”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ใจกลางดาวหาง”

SHORT FILM DIRECTING “Solar Memory”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ใจกลางดาวหาง”

SHORT FILM DIRECTING “Solar Memory”

นางสาวอาภาภรณ์ พลเยี่ยม

Miss. Arphaphon Ponyiam

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ วันที่ 3 ก.ค. 2560

(อาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ ใจกลางดาวหาง ”
SHORT FILM DIRECTING “ Solar Memory ”

ชื่อ นางสาว อาภาภรณ์ พลเยี่ยม
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์วรวิศักดิ์ รักใหม่

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์เรื่อง “ใจกลางดาวหาง” มาจากแรงบันดาลใจที่ข้าพเจ้าพบกับความเชื่อ ที่หลากหลายมาตั้งแต่ยังเด็ก ทั้งเกิดจากครอบครัวสร้างฝันและคนในสังคมสร้างขึ้น จึงเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้ในแง่ใจคนที่ไม่เชื่อเท่ากันถึงจะได้รู้ว่าคุณเชื่อนั้นมีจริง ข้าพเจ้าจึงอยากใช้ภาพยนตร์เรื่องนี้พิสูจน์ความเชื่อในตัวข้าพเจ้าเองที่ว่าสามารถกำกับภาพยนตร์ได้นั้น ให้เกิดขึ้นจริง โดยในภาพยนตร์มีตัวละครที่เป็นตัวแทนคนที่เกิดความเชื่อขึ้นมา แต่ด้วยความเชื่อ นั้นกลับทำให้เธอต้องพบเจอกับสิ่งที่น่ากลัวอย่างคาดไม่ถึง จึงทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีรูปแบบ ภาพยนตร์เป็นประเภท ระทึกขวัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การที่ภาพยนตร์เรื่องนี้สำเร็จได้เกิดจากความร่วมมือ การสนับสนุนช่วยเหลือ และให้คำแนะนำจากหลายท่าน จนสามารถสร้างออกมาเป็นภาพยนตร์ที่ตั้งใจไว้อย่างสมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงขอแสดงความขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอบคุณ นาย สุวิทย์ พลเยี่ยม และ นางสุภาพ เวชบรรพต บิดามารดาของข้าพเจ้าที่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในทุกด้านของการถ่ายทำทั้งหมด

ขอบคุณ อาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่ ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขพัฒนาบทภาพยนตร์ และด้านการทำงานในระหว่างการถ่ายทำ

ขอบคุณ นาย กฤษณา ชุมสวัสดิ์ ที่แนะนำและเป็นห่วงข้าพเจ้าเสมอมา รวมถึงเป็นตากล้องถ่ายทำทุกฉากในภาพยนตร์เรื่องนี้ ช่วยเหลือข้าพเจ้าตั้งแต่ก่อนถ่ายทำจนกระทั่งขั้นตอนทำเอกสาร

ขอบคุณ ครอบครัวเตชะกิจขจร ที่คอยช่วยเหลือในทุกด้านเสมอมา และให้การสนับสนุนด้านรถยนต์ อาหาร รวมถึง สถานที่พักกองถ่าย

ขอบคุณ ทีมงานและนักแสดงในนาม No Stand in Production ที่ตั้งใจทำงาน และช่วยทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมามีคุณภาพที่น่าพอใจเป็นอย่างมาก

ขอบคุณสถานที่ถ่ายทำทุกที่ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

อากาศรณ์ พลเยี่ยม

มิถุนายน 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
การค้นคว้าข้อมูล.....	4
ข้อมูลความเชื่อ.....	5
ศึกษาภาพยนตร์เรื่อง Boogeyman3.....	10
ศึกษาภาพยนตร์ระทึกขวัญ.....	12
Boogeyman3.....	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	นางไม้.....	13
	ลัดดาแลนด์.....	13
	It's ok, That love	14
	วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้.....	15
3	บทภาพยนตร์	
	ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์.....	16
	ประเด็น (Theme).....	16
	พล็อต (Plot).....	16
	โครงเรื่องย่อ (Synopsis).....	16
	โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	17
	บทภาพยนตร์ (Screenplay).....	19
4	ขั้นตอนการทำงาน	
	ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production).....	29
	การวางแผนการถ่ายทำ.....	29
	การคัดเลือกนักแสดง.....	29
	Casting Sheet.....	32
	การฝึกซ้อมนักแสดง (Workshop).....	36
	เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (Costumes).....	37
	การออกแบบงานสร้าง (Production Design).....	40
	อุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop).....	41
	สถานที่ถ่ายทำ (Location).....	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์การถ่ายทำ.....	47
อุปกรณ์การจัดแสง.....	47
เอกสารการแยกย่อยบท.....	49
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production).....	56
การถ่ายทำวันที่ 26 มีนาคม 2560.....	56
การถ่ายทำวันที่ 9 เมษายน 2560.....	57
การถ่ายทำวันที่ 28 เมษายน 2560.....	58
การถ่ายทำวันที่ 29 เมษายน 2560.....	59
การถ่ายทำวันที่ 30 เมษายน 2560.....	60
การถ่ายทำวันที่ 10 พฤษภาคม 2560.....	61
การถ่ายทำวันที่ 15 พฤษภาคม 2560.....	62
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post Production).....	63
การจัดไฟล์หลังการถ่ายทำ.....	63
ขั้นตอนการตัดต่อ.....	64
การทำเสียงในภาพยนตร์.....	65

5 บทสรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน.....	66
ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์.....	66
ปัญหาด้านบทภาพยนตร์.....	66
ปัญหาในเชิงเทคนิค.....	67
ปัญหาด้านงบประมาณ.....	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาด้านสถานที่ถ่ายทำ.....	67
ปัญหาระยะเวลาการถ่ายทำ.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	69
ประวัติผู้วิจัย.....	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Boogeyman3.....	10
2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Boogeyman3.....	12
3 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Boogeyman3.....	12
4 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง นางไม้.....	13
5 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง นางไม้.....	13
6 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง นางไม้.....	13
7 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง นางไม้.....	13
8 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง ลัดดาแลนด์.....	13
9 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง ลัดดาแลนด์.....	13
10 ภาพจากซีรีส์ เรื่อง It's ok, That love.....	14
11 ภาพจากซีรีส์ เรื่อง It's ok, That love.....	14
12 นักแสดงที่รับบท เทียน (กิตติยาพร ใจหาญ).....	29
13 นักแสดงที่รับบท หมอวีเวียร์ (ทิพชัญชยา ธนภัทร์คุณานนท์).....	30
14 นักแสดงที่รับบท ทิว (กิตติภาพ อินทรโสม).....	31
15 นักแสดงที่รับบท กอย (จิรัฐา พงษ์สุระ).....	31
16 การฝึกซ้อมการแสดง.....	36
17 การฝึกซ้อมการแสดง.....	36
18 การฝึกซ้อมการแสดง.....	36
19 การฝึกซ้อมการแสดง.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
20 ตัวอย่างเครื่องแต่งกายของเทียน.....	37
21 Fitting เครื่องแต่งกายของเทียน.....	37
22 ตัวอย่างเครื่องแต่งกายของหมอวิเวียร.....	38
23 Fitting เครื่องแต่งกายหมอวิเวียร.....	38
24 ตัวอย่างเครื่องแต่งกายทิว.....	39
25 Fitting เครื่องแต่งกายทิว.....	39
26 ภาพหอพักก่อนจัดของ.....	40
27 ภาพหอพักที่ถูกใช้ในภาพยนตร์.....	40
28 ผ้าห่อกระดูกและกรอรูปแม่กอย.....	41
29 กระเป๋าเดินทางกอยและเทียน.....	41
30 กระเป๋ากีตาร์ทิว.....	42
31 กระเป๋าเบ้ทิว.....	42
32 บัตรVIPของร้านที่ทิวได้งานทำ.....	42
33 จดหมายจากกอยถึงเทียน.....	43
34 จดหมายจากกอยถึงเทียน.....	43
35 บ้านของจำสมชายที่พุทธมณฑลสาย4.....	43
36 หอพักบารอมเพลสลาดกระบ้ง (ภายใน).....	44
37 หอพักบารอมเพลสลาดกระบ้ง (ภายนอก).....	44
38 หอพักบารอมเพลสลาดกระบ้ง (ภายนอก).....	44
39 สถานีรถไฟศาลายา.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
40	สถานีรถไฟศาลายา..... 44
41	โรงพยาบาล สิรินคร..... 45
42	บ้านพี่หญิง หมู่บ้านพฤษภาวิไลล์44..... 45
43	บ้านพี่หญิง หมู่บ้านพฤษภาวิไลล์44..... 45
44	ภายในซอยทวีวัฒนา41..... 46
45	ซอยก่อนถึงแยกแอร์พอร์ตลิงค์ลาดกระบัง..... 46
46	กล้อง Canon 5D Mark III..... 47
47	แผ่นโฟม..... 47
48	Reflect..... 47
49	ไฟ 2000 w..... 48
50	ไฟ LED..... 48
51	ไฟ 800 w..... 48
52	นักแสดงเตรียมเข้าฉากเพื่อถ่ายทำ..... 56
53	ตัวอย่างภาพจากการถ่ายทำฉากกอยตาย..... 56
54	ตัวอย่างภาพจากการถ่ายทำฉากกอยตาย..... 56
55	เบื้องหลังการถ่ายทำฉากหมีเวียรตาย..... 57
56	เบื้องหลังการถ่ายทำฉากหมีเวียรตาย..... 57
57	ตัวอย่างภาพจากการถ่ายทำฉากหมีเวียรตาย..... 57
58	ตัวอย่างภาพจากการถ่ายทำฉากหมีเวียรตาย..... 57
59	ภาพการถ่ายทำฉากสถานีรถไฟ..... 58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
60	เบื้องหลังการถ่ายทำฉากบอกลึก..... 58
61	เบื้องหลังการถ่ายทำฉากบอกลึก..... 58
62	ตัวอย่างฉากเทียนบอกลึกทิวในภาพยนตร์..... 59
63	ตัวอย่างฉากเทียนบอกลึกทิวในภาพยนตร์..... 59
64	การถ่ายทำฉากเทียนต้นมาในบ้านหมอ..... 59
65	ตัวอย่างฉากเทียนต้นในภาพยนตร์..... 59
66	ตัวอย่างฉากเทียนต้นในภาพยนตร์..... 59
67	เบื้องหลังการเตรียมพร้อมสำหรับถ่ายทำฉากเทียนเจอดี..... 60
68	เบื้องหลังการเตรียมพร้อมสำหรับถ่ายทำฉากเทียนเจอดี..... 60
69	เบื้องหลังการเตรียมพร้อมสำหรับถ่ายทำฉากเทียนเจอดี..... 60
70	ตัวอย่างฉากเทียนเจอดีปอบในภาพยนตร์..... 60
71	ตัวอย่างฉากเทียนเจอดีปอบในภาพยนตร์..... 60
72	ตัวอย่างฉากโรงพยาบาลในภาพยนตร์..... 61
73	ตัวอย่างการแสดงฉากกอดกับเทียนกลับมาหอพัก..... 61
74	ตัวอย่างการแสดงฉากกอดกับเทียนกลับมาหอพัก..... 61
75	ตัวอย่างฉากบ้านกอยในภาพยนตร์..... 62
76	เบื้องหลังการถ่ายทำฉากเทียนกลับมาหอพัก..... 62
77	ตัวอย่างฉากเทียนกลับมาหอพักในภาพยนตร์..... 63
78	ตัวอย่างฉากเทียนกลับมาหอพักในภาพยนตร์..... 63
79	การจัดเรียงไฟล์ footage ตามวันที่ที่ถ่ายทำ..... 63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่	หน้า
80	การจัดเรียงไฟล์เสียงตามวันที่ถ่ายทำ..... 64
81	ภาพหน้าต่างโปรแกรม Adobe Premier Pro ที่ใช้ในการตัดต่อลำดับภาพ..... 64
82	ภาพหน้าต่างโปรแกรม Adobe Premier Pro ที่ใช้ในการตัดต่อลำดับภาพ..... 65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	Casting Sheet 1 (เทียน).....	32
2	Casting Sheet 2 (หมอวิเวียร).....	33
3	Casting Sheet 3 (ทิว).....	34
4	Casting Sheet 4 (กอย).....	35
5	Script Breakdown Sheet 1.....	49
6	Script Breakdown Sheet 2.....	50
7	Script Breakdown Sheet 3.....	51
8	Script Breakdown Sheet 4.....	52
9	Script Breakdown Sheet 5.....	53
10	Script Breakdown Sheet 6.....	54
11	Script Breakdown Sheet 7.....	55

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิงที่เชื่อเรื่องผีปอบมาจากเพื่อนสนิท แรงบันดาลใจมาจากการที่ข้าพเจ้าสงสัยในเรื่องความเชื่อที่ว่าทำไมในแต่ละภูมิภาคจึงมีความเชื่อที่ต่างกันอย่างมีความเห็นว่ามีคนเชื่อโดยอัตโนมัติ เราผู้นั้นจะได้พบกับสิ่งที่ตนเชื่อ ความเชื่อนั้นเกิดขึ้นได้กับทุกคนและมีเพียงผู้เชื่อเท่านั้นถึงจะรู้ว่าสิ่งนั้นมีจริง ด้วยข้าพเจ้ามีพ่อแม่เป็นคนอีสาน วันหนึ่งได้ไปทำบุญได้ฟังเรื่องราวการไล่ผีปอบทางจังหวัดสกลนครมาจากครูบาที่วัดทางภาคอีสาน ข้าพเจ้าจึงนำมาปรับเข้ากับภาพยนตร์เรื่อง Bookyman3 พัฒนาให้เป็นบทภาพยนตร์เพื่อสะท้อนความเชื่อในใจข้าพเจ้าที่มีต่อความเชื่อโดยทั่วไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อกำกับภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อและเรื่องลึกลับ
2. เพื่อศึกษากระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ
3. เพื่อเป็นการศึกษาออกแบบมุกกล้องการถ่ายทอดเรื่องราวในภาพยนตร์สั้น

ขอบเขตของโครงการ

ผลิตภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ ระบบ Digital Format Widescreen ความยาว 20 นาที
ถ่ายทำด้วยกล้อง Canon 5D Mark III ในรูปแบบ 16 : 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของผู้หญิงคนหนึ่งกับบุคคลรอบตัวที่พบเจอกับเหตุการณ์ความเชื่อเกี่ยวกับผีประจำพื้นบ้าน และวิถีแก้ปัญหาเมื่อเหตุการณ์นำพาให้ถึงแก่ชีวิต ด้วยเทคนิคการถ่ายแบบ close up การตัดต่อแบบ jump cut

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ และบทความเกี่ยวกับการภาพยนตร์ระทึกขวัญ
2. ค้นหาผ่านบทความและหนังสือวิจัยที่มีการพูดถึงความเชื่อ
3. ค้นหาภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความเชื่อหรือภาพยนตร์ระทึกขวัญนำมาชมและวิเคราะห์เรื่องราวเพื่อนำมาต่อยอดในบทภาพยนตร์

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

1. นำข้อมูลที่ได้ทำการค้นคว้ามารวบรวม คัดเลือกข้อมูลที่น่าสนใจ แล้วนำมาเรียบเรียง

สร้างสถานการณ์เพื่อนำไปสู่การแปลงเป็นเป็นบทภาพยนตร์

ขั้นตอนการเตรียมการก่อนถ่ายทำ

1. สรุบบและค้นหาข้อมูลอ้างอิง การแสดง ภาพ อารมณ์ สี แสง ในภาพยนตร์เพื่อนำมาวางแผนเทคนิคการถ่ายทำ
2. ค้นหาและคัดเลือกนักแสดงที่มีความสามารถและบุคลิกตรงตามบทภาพยนตร์มากที่สุด
3. ค้นหาและคัดเลือกสถานที่ทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในภาพยนตร์ และทดลองถ่ายแบบคร่าวๆตามเทคนิคการถ่ายทำที่วางไว้
4. เตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้า พานะ ที่ต้องใช้ในภาพยนตร์
5. วางแผนการถ่ายทำรวมถึงการจัดการกองถ่ายตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการถ่าย
6. ทำการถ่ายทำตามตารางเวลาและวิธีการถ่ายทำที่วางแผนไว้

หลังการถ่ายทำ

1. ลำดับภาพโดยรวมแบบหยาบ ให้เห็นรายละเอียดตรงตามบทภาพยนตร์ทั้งเรื่อง
2. แก้ไขการลำดับภาพ จนกว่าจะได้ผลงานที่ลงตัวและพอใจ
3. แก้ไขและดูแลความต่อเนื่องของภาพ เพื่อให้ได้ภาพตามอารมณ์และสีที่วางไว้
4. แก้ไขและผสมเสียงเพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้กระบวนการคิดและประสบการณ์ด้านการผลิตภาพยนตร์ระทึกขวัญ
2. ได้เรียนรู้และศึกษาความเชื่อของมนุษย์ จากการวิเคราะห์เรื่องราวในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องนี้ ข้อมูลเบื้องต้นได้ถูกค้นคว้ามาจากประสบการณ์ของตัวข้าพเจ้ากับความคิดเห็นที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ผนวกกับการหาข้อมูลเชิงการผลิตภาพยนตร์แนวระทึกขวัญควบคู่กัน โดยในบทนี้จะยกเอาหัวข้อการศึกษาที่ประกอบขึ้นมาเป็นภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ซึ่งอธิบายเนื้อหาโดยสรุปออกมาเป็น 3 หัวข้อได้แก่

- 1.ศึกษาข้อมูลความเชื่อเรื่องผีแต่ละภูมิภาคในประเทศไทยและความเชื่ออื่นที่มนุษย์สร้างขึ้น
- 2.ศึกษาบทภาพยนตร์เรื่อง Boogeyman3 ปรับให้เข้ากับข้อมูลที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ เพื่อพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์สั้นแนวระทึกขวัญ
- 3.ศึกษาภาพยนตร์แนวระทึกขวัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการสร้างได้อย่างถูกต้อง

1. ข้อมูลความเชื่อ

ผีในแต่ละภูมิภาคของไทย

พื้นฐานทางความเชื่อของคนไทย “ผี” คืออะไร? ใน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 หน้า 735 อธิบายเอาไว้ว่า ผี น. สิ่งที่มีมนุษย์เชื่อว่าเป็นสภาพลึกลับ มองไม่เห็นตัว แต่อาจจะปรากฏเหมือนมีตัวตนได้ อาจให้คุณหรือโทษได้ มีทั้งดีและร้าย ใน พจนานุกรมนักเรียน(ฉบับปรับปรุงใหม่) ของ เปลื้อง ณ นคร ปี พ.ศ. 2535 หน้า 206 ได้อธิบายความหมายของคำว่า “ผี” เอาไว้ว่า ผี หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์เชื่อว่าเป็นสภาพลึกลับ อาจให้คุณหรือให้โทษได้ ในหนังสือเรื่อง คติชาวบ้านไทย ของ เจือ สตะเวทิน ไม่ระบุปีที่พิมพ์ หน้า 8-9 ได้อธิบายความหมายของคำว่า “ผี” เอาไว้ว่า ผีนั้นมีอยู่มากมายหลายชนิด มีทั้งที่ให้คุณและให้โทษ ผีที่ให้คุณก็ยกย่องบูชาและเซ่นไหว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนผีที่ให้โทษเราก็มีวิธีเช่นไหว้ขอไม่ให้ทำอันตรายจากทรงสนะของนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้นจึงพอที่จะสรุปได้ว่า ผี หมายถึง สิ่งที่มนุษย์เชื่อกันว่าเป็นสิ่งลึกลับมองไม่เห็น

ผีที่ให้ผู้คนเราก็กายอ่อง ส่วนผีที่ให้โทษคนเราก็จัดเจงเช่นสรวงมิให้ทำอันตราย เป็นต้น เชื่อกันว่า “ผี” มีอยู่ในความเชื่อของคนในทุกชาติทุกภาษา

ผีไทยซึ่งแบ่งตามภูมิภาค ดังนี้คือ

ภาคกลาง

1. ผีห่า เชื่อกันว่าผีห่าเป็นผีโบราณของไทยมีมากในภาคกลาง ไม่มีใครเคยเห็นหรือรู้ว่าผีห่ามันมีรูปร่างหรือหน้าตาเป็นเช่นไรรู้แต่เพียงว่าผีห่ามันชอบมาทางน้ำในคืนเดือนมืดเท่านั้น ยามใดก็ตามที่ผีห่าลงในหมู่บ้านคนจะตายเป็นเปือ(ตายมาก)และเรียกคนที่โดนผีห่ากินว่า “ตายห่า” หรือ “ห่าแตก” จนในที่สุดเราจึงรู้ว่า “ผีห่า” นั้นมันมีตัวตนอยู่ในน้ำจริงแต่มันเป็นเพียงเชื้อโรค หากไม่ดื่มกินมันลงไปก็ไม่เป็นไร ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาคำว่าผีห่าจึงหายไปกับกาลเวลา

2. ผีพราย เชื่อกันว่าผีพรายเป็นผีที่มีตัวตนที่อยู่ในน้ำ เช่นในแม่น้ำ ลึกคลองสายต่างๆในประเทศไทย โดยมากเชื่อว่ามีทั้งที่เป็นหญิงและชาย ผีพรายชอบดูดตั้งขาคนที่ไปเล่นน้ำให้เป็นตะคริวและจมน้ำตายในที่สุด เชื่อกันว่าที่ผีพรายทำเช่นนี้ก็เนื่องจากผีพรายต้องการเพื่อนไปอยู่ด้วยนั่นเอง

3. ผีนางนาคพระโขนง เชื่อกันว่าเป็นผีผู้หญิงที่ตายทั้งกลม คนไทยเชื่อกันมากกว่าผีผู้หญิงที่ตายทั้งกลมนี้มีความ “ดุ” ระดับที่น่ากลัวมากๆ ผีนางนาค แห่งพระโขนงหลายๆคนเชื่อกันว่าเคยอาละวาดในกรุงเทพฯก่อน ความดุของนางนาคเป็นที่กลัวขานกันจนนำมาสร้างเป็นหนังหลายต่อหลายภาคแล้ว

4. แมंबันได เชื่อกันว่าที่บ้านใดทางขึ้นบ้านของคนไทยในสมัยก่อนนั้นมีผีประจำอยู่ เป็นผีผู้หญิงเรียกกันว่าแมंबันได ผีตนนี้มีหน้าที่ในการปกป้องบ้านใดในบ้านนั้นๆ มีคติความเชื่อของชาวไทยภาคกลางว่า “ห้ามเหยียบแมंबันไดยามเดินเข้าสู่เรือนขาน” เพราะเชื่อว่าหากเหยียบแมंबันไดแล้วจะก่อให้เกิดผลร้ายตามมา เป็นต้น

ภาคอีสาน

1. ผีตาโขน เชื่อกันว่าผีตาโขนเป็นผีในความเชื่อของชาวไทยภาคอีสาน ส่วนสาเหตุที่มันได้ชื่อว่า “ผีตาโขน” นั้นก็สืบเนื่องมาจากในสมัยก่อนมีความเชื่อว่าเคยมีผีกลุ่มหนึ่งพยายามเดินตามพระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อขอส่วนบุญ ประมาณว่าจะได้ใช้เอาไปเกิดในภพหน้าได้ ชาวบ้านมาเห็นก็เลยเรียกฝึกกลุ่มนั้นว่า “ผีตามคน” ภายหลังเรียกเพี้ยนไปเพี้ยนมาจนกลายมาเป็น “ผีตาโชน” ในที่สุด

2.ผีแม่่ม่าย เชื่อกันว่าผีแม่่ม่ายเป็นผู้หญิงที่มีผมยาวประป่า รูปร่างหน้าตาสวยงาม ผีแม่่ม่ายมักออกล่าเหยื่อในตอนกลางดึก(โดยเฉพาะชายหนุ่มในหมู่บ้าน) เชื่อกันว่าชายหนุ่มที่ถูกผีแม่่ม่ายกินนั้นจะตายในลักษณะที่นอนหลับตายเรียกกันว่า “ไหลตาย” ผีแม่่ม่ายเป็นผีในความเชื่อของชาวไทยภาคอีสานโดยเชื่อกันว่ามีวิธีแก้ไขไม่ให้ผีแม่่ม่ายมากินชายหนุ่มดังนี้คือ นำรูป “ปลัดขิก” (ปลัดขิก มีลักษณะเป็นไม้แกะสลักรูปอวัยวะเพศชาย)มาห้อยคอ และนำมาวางเอาไว้ตรงประตูรั้วทางเข้าบ้านแล้วเชื่อกันว่าผีแม่่ม่ายจะเข้ามาไม่ได้

3.ผีเปรตยักษ์ เชื่อกันว่าผีเปรตยักษ์เป็นผีของยักษ์ที่ตายไปแล้ว(สันนิษฐาน) โดยความเชื่อในเรื่องของผีเปรตยักษ์นี้เป็นความเชื่อที่ชาวไทยอีสานเชื่อกัน ว่ากันตามตำนานว่าครั้งหนึ่งเกิดการต่อสู้เพื่อแย่งความเป็นใหญ่ของนาค 2 ตนใน “หนองกระแสน้ำ” การต่อสู้ครั้งนั้นรุนแรงจนสัตว์ใหญ่อย่างน้อยล้มตายลงเป็นอันมาก ร้อนถึงพระอินทร์ต้องส่ง “จิตุกรรมเทวบุตร” (พระจิตุกรรม) ลงมาปราบ พระจิตุกรรมก็เรียกบริวารคือ “เงือกงู” และ “ผีเปรตยักษ์” ให้ไปจับไล่นาคทั้ง 2 ออกไปจากหนองกระแสน้ำ

ภาคใต้

1.ชิน เชื่อกันว่าชินมีลักษณะเป็นดวงไฟเช่นเดียวกับผีขโมต แต่ชินมีลักษณะเป็นดวงไฟสีขาวขุ่น เป็นความเชื่อของชาวไทยภาคใต้บางกลุ่มว่า ชินเป็นเพียงดวงวิญญาณชั้นต่ำที่ได้แต่ล่องลอยอยู่บนต้นไม้ในป่าเท่านั้น แต่บางคนก็ว่าชินอาจนำพาเอาความไม่ดีเข้ามาสู่ตนได้หากขึ้นไปทิศทางที่มันอยู่

2.ผีหลังกลวง เชื่อกันว่าผีหลังกลวงเป็นความเชื่อของชาวไทยภาคใต้มีลักษณะเป็นเหมือนกับคนธรรมดาแบบเราๆท่านๆนี่แหละ แต่มันไม่ชอบใส่เสื้อผ้า(ประมาณว่าใส่แต่กางเกงที่ขาดรุ่งริ่ง)และที่สำคัญคือมันมีสันหลังที่กลวงโปมีน้ำหนองไหลออกมาอย่างน่ากลัว ผีหลังกลวงชอบอาศัยอยู่ในแถบสถานที่ที่มีอากาศเย็นโดยเฉพาะในบริเวณน้ำตกต่างๆของทางภาคใต้ เชื่อกันว่ามันชอบกินของดิบๆเป็นนิสัย ส่วนกรรมวิธีในการหลอกคนก็คือ มันจะหันหลังให้คนที่มันจะหลอกดู(หลายคนพอได้เห็นแล้วก็กลัวจนวิ่งหนีไปเลยก็มี) แต่ผีหลังกลวงในบางพื้นที่ เช่น ที่จังหวัดพัทลุงนั้นมันมีวิธีหลอกโดยการเดินมาตอนกลางคืนแล้วอาสาว่าจะช่วยตำข้าวให้ พอเจ้าของบ้านเผลอมันจะฉวยโอกาสหักคอกับครกตำข้าว(คนพัทลุงในสมัยก่อนเลยไม่ค่อยมีใครนิยมตำข้าวตอนเวลากลางคืน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.โต๊ะเครื่อง เชื่อกันว่าโต๊ะเครื่องเป็นผีที่สถิตอยู่ในเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งของทางภาคใต้ โดยหากมีการเช่นสรวงที่ดีโต๊ะเครื่องจะทำให้การประกอบอาชีพทางด้านเป็นนักดนตรีเจริญก้าวหน้า แต่หากทำผิดกฎการเช่นสรวงบูชาแล้วโต๊ะเครื่องจะนำพาความวิบัติมาให้ได้

4.ผีไร้ญาติ เชื่อกันว่า “ผีไร้ญาติ” คือผีที่ไม่มีใครทำบุญส่งข้าวปลาอาหารไปให้ใช้ บางครั้งเหล่าผีไร้ญาติจึงสำแดงอิทธิฤทธิ์ด้วยการออกมาอาละวาดในหมู่บ้านต่างๆนำพาความเดือดร้อนมาให้ชาวบ้านเป็นอันมาก ผู้เขียนเคยเดินทางไปเก็บข้อมูลงานวิจัยที่จังหวัดพัทลุง(บ้านหัวป่าเขียว)ในเรื่อง “วันชิงเปรต” ก็บังเอิญไปเห็นโต๊ะที่ใช้ในการชิงเปรต(โต๊ะตั้งเปรต)ถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยทางซ้ายจะมีโต๊ะพร้อมอาหารคาว-หวานวางเรียงรายกันราว 10 โต๊ะ ส่วนทางขวานั้นก็มีโต๊ะพร้อมอาหารคาว-หวานอีก 1 โต๊ะวางอยู่ เลยเกิดความสงสัยเข้าไปถามคนที่จัดงานพอได้ความว่า โต๊ะที่แลเห็นอยู่ทางขวา 1 โต๊ะนั้นเป็นโต๊ะที่มีเอาไว้สำหรับรับ “ผีไร้ญาติ” โดยเชื่อกันว่าหากผีไร้ญาติได้รับส่วนบุญส่วนกุศลนี้แล้วจะไม่มารังควานคนในหมู่บ้านให้ได้เดือดร้อน เป็นต้น

5.ผีตา-ยาย เชื่อกันว่าผีตา-ยายเป็นผีบรรพชนของคนในภาคใต้ที่ล่วงลับดับสูญไปแล้ว และอยู่ดูแลคนในรุ่นต่อๆมาของวงศ์ตระกูล โดยมีความเชื่อว่าต้องมีพิธีเช่นสรวงบูชาทุกปีเรียกกันว่า “พิธีลงครุหมอตตา-ยาย”

ภาคเหนือ

1.ผีโป๊กกะโล่ง เชื่อกันว่าผีโป๊กกะโล่งเป็นผีที่อยู่ปกป้องรักษาป่าทางภาคเหนือของประเทศไทย มีรูปร่างลักษณะคล้ายคนป่าไผ่ผมยาวรุงรัง เล็บมือและเล็บเท้ายาวเหมือนคนป่า นิยมกินกึ่งหอยปูปลาและออกล่าสัตว์เล็กๆมาฉีกกินเป็นอาหาร นอกจากนี้ยังเชื่อกันว่าผีโป๊กกะโล่งเคลื่อนที่ได้เร็วดุจลมพัด ไม่เคยมีใครสามารถที่จะตามจับหรือตามไล่มันได้ทัน

2.ผีกระสือ เชื่อกันว่าผีกระสือเป็นผีผู้หญิงที่สามารถถอดส่วนหัวกับส่วนลำตัวออกจากกันได้ ยามใดก็ตามที่ผีกระสือถอดหัวออกมาแล้วจะสามารถบินได้(เฉพาะส่วนหัวกับลำไส้) เชื่อกันว่าผีกระสือนั้นเวลาบินไปไหนมาไหนจะมีไฟกระพริบอยู่ที่บริเวณไส้ ผีกระสือกินทุกอย่าง(โดยเฉพาะของสกปรก)และยังเชื่อกันอีกด้วยว่าผีกระสือชอบใช้ผ้าถุงสีดำของผู้หญิงมาใช้เช็ดปากยามที่มันกินอาหารเสร็จแล้ว ส่วนอาหารที่เป็นที่โปรดปรานของผีกระสือตามความเชื่อของชาวไทยภาคเหนือนั้นล้วนเชื่อกันว่ามันชอบกินอาหารจำพวก กบ เขียด สัตว์เล็กๆตามท้องทุ่งนา และที่สำคัญก็คือ “รก” ของเด็กที่เพิ่งเกิดใหม่มันจะชอบมาก เลยมีบางบ้านนำเอาใบหนาดมาวางเอาไว้รอบบ้านที่มีเด็กเพิ่งเกิดใหม่เพื่อป้องกันผีกระสือ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผีปอบ

“ผีปอบ” กำเนิดมาจากการที่ผู้มีวิชาทางไสยศาสตร์และมึมนต์ดำแก่กล้า สามารถใช้อำนาจอันแสนหลังจากเวทมนตร์คาถาเพื่อส่งไปทำร้ายผู้อื่นให้ถึงแก่ชีวิตได้ ยกตัวอย่างเช่น การทำเสน่ห์ยาแฝด การฝังรูปฝังรอย การเสกหนังควายเข้าห้อง การเสกตะปูเข้าห้อง หรือใช้มนตราบังคับวิญญาณหรือภูตผีไปเข้าสิง

พระพุทธเจ้าทรงระบุว่าวิชาทางไสยศาสตร์เหล่านี้เป็นเดียรถยาน ทำให้ผู้ที่มีวิชาอาคมทางไสยศาสตร์จะต้องมีข้อห้าม หรือข้อปฏิบัติกำกับอยู่ด้วย และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระวังไม่ให้เกิดการละเมิดในข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติต่างๆโดยเด็ดขาด หากเมื่อใดที่มีการกระทำผิดตามข้อห้ามที่ระบุไว้ ชาวอีสานจะเรียกว่า “คะลำ” ซึ่งจะก่อให้เกิดโทษหนักในข้อ “ผิดครู” ตามมา วิทยุญาณของบรมครูจะลงโทษคนทำผิดโดยการส่งให้กลายเป็นปอบ หรืออีกประการหนึ่งของผู้ที่กลายเป็นปอบก็คือ การเล่นคาถาอาคมอย่างหนัก และใช้ความขลังแห่งวิชามนต์ดำไปทำร้ายผู้อื่นอย่างไม่เกรงกลัวต่อบาป รวมไปถึงการกระทำความชั่วเป็นอาชิตย จนกระทั่งถูกอาถรรพณ์ของไสยเวทย์ย้อนกลับเข้ามาทำร้ายตัวเอง จนทำให้คนผู้นั้นกลายเป็นปอบไปในที่สุด

ประเภทของผีปอบ

ปอบสามารถแบ่งออกได้หลายประเภท ดังต่อไปนี้

1. “ปอบธรรมดา” หมายถึง คนที่มีร่างของปอบสิงอยู่ เมื่อคนประเภทนี้ตายไป ปอบที่สิงสู้อยู่ในคนพวกนั้นก็ตายตามไปด้วย
2. “ปอบเชื้อ” หมายถึง ครอบครัวใดที่มีพ่อแม่เป็นปอบ เมื่อพ่อแม่ตายไป ลูกหลานก็ต้องสืบทอดเชื้อสายการ เป็นปอบต่อไปด้วย หรืออีกนัยหนึ่งก็เป็นการสืบต่อทางกรรมพันธุ์ ซึ่งไม่ว่าจะเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม ก็จำเป็นต้องเป็นปอบต่อเนื่องกันไปอย่างไม่มีวันรู้จบ
3. “ปอบแลกหน้า” หมายถึง ปอบเจ้าเล่ห์ที่ถนัดเอาความผิดไปโยนให้ผู้อื่น กล่าวคือ เวลาที่ปอบชนิดนี้เข้าไปสิงใคร เมื่อถูกสอบถามว่ามีผู้ใดเลี้ยงหรือบังคับ ปอบจะไม่ยอมบอกความจริง แต่จะปกกล่าวโทษว่าเป็นคนนั้นคนนี้โดยที่ผู้ถูกระบุชื่อไม่ทราบเรื่องราวอะไรเลย
4. ปอบกักกิก (กิก ภาษาอีสานแปลว่า “ใบ้”) หมายถึง ปอบที่ไม่ยอมพูดจาจนกว่าจะมีคนถาม หรือจนกว่าญาติพี่น้องจะไปตามหมอมผีมาขับไล่ ปอบตัวนั้นจึงจะยอมเปิดปากพูดความจริงว่าตนเป็นปอบของใคร หรือมีใครใช้ให้มา เข้าสิง

ลักษณะของผู้ที่ถูกผีปอบเข้าสิง

ผู้ที่ถูกผีปอบเข้าสิง หรือที่ชาวอีสานมักเรียกกันว่า “ปอบเข้า” จะมีอาการแตกต่างกันไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่าง ๆ นานา บางคนอาจแสดงกิริยาอาการดูร้าย บางคนอาจจะนอนซมคล้ายคนป่วยใช้อย่างหนัก ในขณะที่บางคนจะร่ำไห้รำพันไปต่าง ๆ นานา

โดยมากผู้ที่ถูกปอบเข้าสิงจะร้องเรียกรหาอาหารสุกๆ ดิบๆ ไม่ว่าจะเป็ น พวกด้ บหมต้บโก้ต้ม และเวลา กินอาหารก็ จะแสดง ความตะกละมูมมาม และกินได้จุ ผิดปกติของมนุษย์ เมื่อญาติพี่น้องรู้ว่าคนป่วยผู้นั้นถูกปอบเข้าสิง ก็มักจะไปตามหมอผีให้ช่วยมาขับไล่ผีปอบให้ออกจากคนป่วยผู้นั้น

ความเชื่อเรื่องการเกิดใหม่ของคนทั่วโลก

เหตุการณ์เชิงประจักษ์เกี่ยวกับ จิต วิญญาณ ชีวิตหลังความตาย และการเกิดใหม่นั้น มีปรากฏให้ได้พบเห็นและได้สัมผัสรับรู้กันอยู่ทั่วโลกมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาลแล้ว โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ และศาสนา เพียงแต่เมื่อได้พบได้เห็นได้สัมผัสหรือได้รับรู้แล้ว แต่ละบุคคล ซึ่งมีความรู้มีความคิดและมีความเชื่อที่แตกต่างกัน จะตีความหมาย จะเข้าใจ จะอธิบาย หรือจะปฏิบัติต่อสิ่งที่ได้ประจักษ์ด้วยตัวเองนั้นอย่างไร ?

ซึ่งการตีความหมาย ความเข้าใจ การอธิบาย หรือการปฏิบัติต่อสิ่งที่ได้ประจักษ์เกี่ยวกับ จิต วิญญาณ ชีวิตหลังความตาย และการเกิดใหม่ที่แตกต่างกันนี้เอง ทำให้เกิดประเพณีทางความเชื่อต่าง ๆ ขึ้นมากมาย ของคนทั่วโลก เช่น มีผู้สงสัยว่าทำไม มนุษย์ปักกิ่ง (Peking Man) ที่เคยมีชีวิตอยู่ในราว 750,000-200,000 ปี ก่อนหน้านี้ จึงต้องทำลายหิวกระโหลกของคนตาย บ้างก็สันนิษฐานว่า อาจทำลายเพื่อกินสมองของคนตาย หรือเพื่อให้วิญญาณออกจากร่าง ยังเป็นเรื่องที่ยังหาข้อสรุปกันไม่ได้ มีหลักฐานที่นักโบราณคดีขุดค้นพบเมื่อหลายพันปีที่แล้ว ว่ามี มนุษย์บางพวก มีการฝังศพในลักษณะคุดคู คล้ายกับเด็กทารกในครรภ์มารดา และวางตามแนวดวงอาทิตย์ขึ้นและตก คล้ายกับการเตรียมพร้อมที่จะเกิดใหม่ได้อีก อีกทั้งความเชื่อของพวก อินเดียนแดงโบราณ (Red Indian) ในยุคระหว่าง 15,000 ถึง 25,000 ปีที่ผ่านมา เชื่อว่าพลังแห่งชีวิตที่ทำให้มนุษย์และสัตว์มีชีวิตอยู่ได้ จะแฝงอยู่ในโครงกระดูก และโครงกระดูกนี้เอง จะทำให้มนุษย์หรือสัตว์เกิดใหม่ได้อีก

ชนเผ่ามายาโบราณ (Maya) ในกัวเตมาลา เชื่อว่า กระดูกของมนุษย์บรรจุสิ่งที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการเกิดใหม่ของชีวิตมนุษย์ไว้ ส่วนเนื้อหนังของมนุษย์ ถือว่ามีลักษณะคล้ายกับเนื้อของผลไม้ ซึ่งในที่สุดก็จะเน่าเปื่อยเหลือแต่เมล็ด กระดูกของคนเราก้เช่นเดียวกับเมล็ดพันธุ์พืช ที่สามารถนำไปปลูกในแหล่งที่อุดมสมบูรณ์แห่งใหม่ได้ ความเชื่อโบราณของชนเผ่าต่างๆหลายชนเผ่า ในอียิปต์ บริเตน อินเดีย กรีก และ ละตินอเมริกา เชื่อว่า กษัตริย์ วีรบุรุษ หรือวีรสตรีผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทพเจ้าหรือเทพีกลับชาติมาเกิด **ชนเผ่ายูคาเกียร์ (Yukaghir)** ในไซบีเรียตะวันออก มีพิธีกรรมในการค้นหาบุคคลที่กลับชาติมาเกิดใหม่ โดยมีหมอผีถือกระดูกคนที่ตายแล้วไปหาเด็กทารกที่เกิดใหม่ พร้อมทั้งเรียกชื่อคนที่ตายแล้วไปด้วย หากพบว่าเด็กทารกคนใดยิ้มเป็นคนแรก ก็ถือว่าเด็กคนนั้นคือคนที่ตายไปแล้วกลับชาติมาเกิด

ชนพื้นเมืองอินเดียนแดงเผ่าทลิงกิตบางกลุ่ม (Tlingit) ในรัฐอลาสก้า ประเทศอเมริกา มีพิธีกรรมประหลาด คือเวลาฝังคนตาย จะให้ญาติผู้หญิงที่กำลังตั้งครรภ์ เข้าไปนั่งใกล้หลุมศพแล้วจับมือคนตายข้างใดข้างหนึ่งไปแตะที่หน้าอกของเธอ พร้อมทั้งอธิษฐานขอร้องไห้วิญญาณคนตาย กลับชาติมาเกิดใหม่ในครรภ์ของเธอ ทำอย่างนี้ซ้ำๆกันจนครบ 8 ครั้ง แล้วใช้มือขีดเส้นบนพื้นดินนับจากปากหลุมฝังศพออกไปประมาณเจ็ดฟุต แล้วให้เธอนั่งปีสสาวะตรงจุดสิ้นสุดเส้นที่ขีดนั้น จากนั้นก็ส่งเสียงร้องอ้อนวอนให้วิญญาณคนตายมาเกิดใหม่ในครรภ์ของเธอ

2.ศึกษาภาพยนตร์เรื่อง Boogeyman 3

ภาพที่ 1 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง BOOGEYMAN 3

ที่มา: https://www.youtube.com/watch?v=l_VY9Skzwpq

BOOGEYMAN 3 (2008) บูกี้แมน ปลุกตำนานสัมผัสสยอง 3 ประเภทระทึกและสยองขวัญ เรื่องย่อคือเมื่อบูกี้แมนกลับมาและโจมตีพ่อของออเดรย์ พ่อออเดรย์จากไปและทิ้งสมุดบันทึกไว้ ออเดรย์จึงรู้ว่าบูกี้แมนเป็นคนฆ่าพ่อของเธอ ออเดรย์เล่าเรื่องบูกี้แมนให้เพื่อนๆฟังแต่ไม่มีใครเชื่อเธอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จนเพื่อนๆของเธอทยอยตายทีละคนโดยไม่มีใครรู้ และเมื่อซาร่าห์ เป็นพยานยืนยันการตายของเพื่อนสนิทของเธอ จากเหตุการณ์นี้จึงนำไปสู่เรื่องราวน่าขนลุกของ “บู๊กี้แมน” ทำให้ซาร่าห์หวาดกลัวสิ่งประหลาดที่เกิดขึ้น ในตอนแรกซาร่าห์คิดว่าออเดรย์จะเกิดอาการทางจิตแต่พอได้พบเหตุการณ์ตายของออเดรย์ด้วยตนเอง นั่นคือวันที่ซาร่าได้เห็นร่างของ บู๊กี้แมน หลังจากนั้นซาร่าก็บอกกับทุกคนว่าสิ่งที่ออเดรย์พูดนั้นเป็นความจริง แต่ก็ไม่มีใครเชื่อซาร่าเช่นกัน จนวันที่ซาร่านั้นเกิดภาพหลอนว่าทุกคนจะต้องตายเธอจึงใช้ห้องส่งสัญญาณวิทยุที่ตนทำงานอยู่โดยไม่ขออนุญาต เหตุการณ์นี้ทำให้ซาร่าห์ถูกขังเพื่อคุมความประพฤติในสถานitäรรว ไม่นานครูที่สนิทสนมกับซาร่าห์ก็เข้ามาเคลียร์กับตำรวจให้ปล่อยตัวซาร่าห์ ทั้งคู่ยืนคุยกันซาร่าห์ก็เล่าเรื่องของบู๊กี้แมน ให้ครูได้เข้าใจ จนครูเชื่อ ในขณะที่นั้นเองบู๊กี้แมนก็ปรากฏตัวแล้วฆ่าครูของซาร่าห์ต่อหน้าต่อตา ทำให้ซาร่าห์ได้ฉุกใจคิดว่าบู๊กี้แมนจะมาฆ่าคนที่เชื่อเรื่องของมัน เธอนึกได้อย่างนั้นก็พยายามโทรบอกแฟนเธอที่เธอพยายามบอกให้เขาเชื่อก่อนหน้านี้ว่าอย่าเชื่อเรื่องนี้ อีกแต่ก็ไม่ทันเสียแล้ว แฟนของซาร่าห์ไปเจอกับหนังสือที่พ่อออเดรย์เขียนไว้จึงรู้ความจริงทั้งหมดแล้วเชื่ออย่างเต็มอกว่าบู๊กี้แมนนั้นมีจริง ซาร่าห์รีบไปหาแฟนทันทีแต่ไม่ทันเสียแล้วเมื่อเธอไปถึงเขาก็กำลังถูกฆ่าพอดี ไม่นานตำรวจก็เข้ามาที่เกิดเหตุขณะที่ซาร่าห์ดูเหมือนมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดี แม้ว่าซาร่าห์ไม่ได้เป็นคนทำแต่เธอก็ไม่ได้ปฏิเสธตำรวจ แม้ว่าคนแถวนั้นจะสงสัยถามเรื่องบู๊กี้แมนแต่เธอก็ไม่ปริปากพูดใดๆ จนตำรวจพาตัวเธอออกไป ก็ถึงคราวที่บู๊กี้แมนมาเอาชีวิตซาร่าห์คนที่เชื่อเรื่องของมันไป จากพล็อตของภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้านำมาปรับให้เข้ากับความเชื่อของไทยแล้วใช้ตัวละครหลักในเรื่องที่ชื่อซาร่าห์ นำมาเป็นตัวละครที่ดำเนินเรื่องในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ และความสัมพันธ์ของซาร่าห์ ออเดรย์และหมอ ก็นำมาปรับใช้ในการดำเนินเรื่องเช่นกัน เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าตัวละครซาร่าห์ไม่ได้เชื่อเรื่องบู๊กี้แมนในตอนแรก แต่สถานการณ์ที่เลวร้ายก็ทำให้เธอเชื่อเช่นนั้นอย่างสนิทใจ เหมือนการที่มนุษย์พบเจอกับความเชื่อใหม่ๆ เราสามารถเลือกได้ว่าเราจะเชื่อเรื่องนี้หรือไม่ ซึ่งเมื่อตัวละครในเรื่องเลือกที่จะเชื่อแล้วจึงทำให้เธอต้องพบเจอกับความเชื่อที่จริง ๆ

3.ศึกษาภาพยนตร์ระทึกขวัญ

การออกแบบการสร้างข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจาก ภาพยนตร์ 4 เรื่อง นั่นคือ Boogyman3 (อเมริกา) , นางไม้ (ไทย) , ลัดดาแลนด์ (ไทย) และ It's ok that's love (เกาหลี)

1. BOOGEYMAN 3 (Gary Jones , อเมริกา , 2008)

ภาพที่ 2-3 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง BOOGEYMAN 3

ที่มา: https://www.youtube.com/watch?v=l_VY9Skzwpg

บูกกี้แมน ปลุกตำนานสยองขวัญ 3 เป็นภาพยนตร์ประเภทระทึกและสยองขวัญ ในเรื่องพูดถึงการกลับมาของ Boogeyman ซึ่งดำเนินไปแบบเผยความจริงขึ้นเรื่อยๆว่าเหตุใดผีตนนี้จึงฆ่าคน และมันมีจริงหรือไม่ บทของภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำทลายความเชื่อต่อสิ่งลึกลับที่ร้ายกาจจนทำให้ตัวละครเจอกับเรื่องน่าหวาดกลัวที่เกิดขึ้น ตัวละครเอกเริ่มจากไม่เชื่อเรื่องนี้เลยแล้วค่อยๆเชื่อจนได้พบความจริงเกี่ยวกับมัน เรื่องเริ่มด้วยเพื่อนของนางเอกที่มาเล่าว่าพ่อตนเองตายเพราะผี Boogeyman ในตอนแรกไม่มีใครเชื่อเรื่องที่เธอเล่า จนวันหนึ่งที่นางเอกได้รับโทรศัพท์จากเพื่อนคนนี้ว่ากำลังจะตาย เธอจึงรีบเดินทางไปหาเพื่อนแต่แล้วเธอก็ได้พบเพียงศพของเพื่อนเท่านั้น แต่สิ่งที่เธอไม่คาดคิดว่าจะได้เห็นคือผีตนนั้นที่ยืนอยู่ นางเอกเริ่มเชื่อสิ่งที่เพื่อนบอกและได้พบกับภาพหลอนที่น่าหวาดกลัวถึงเหตุการณ์ตายของคนอื่นๆที่อาศัยอยู่หอพักเดียวกัน นางเอกจึงพยายามบอกให้คนอื่นเชื่อเรื่องผีตนนี้แล้วป้องกันตนเองไว้ แต่เรื่องกลับไม่เป็นอย่างที่เธอคิด การที่เธอบอกให้คนอื่นเชื่อนั้นกลับทำให้คนรอบตัวของเธอเสียชีวิตไปเช่นกัน ในช่วงนี้ความจริงของ Boogeyman ก็จะถูกเปิดเผยว่ามันจะฆ่าคนที่เชื่อเรื่องมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.นางไม้ (เป็นเอก รัตนเรือง , ไทย , 2009)

ภาพที่ 4-7 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง นางไม้

ที่มา: <https://play.kapook.com/photo/show-72685>

ภาพยนตร์เรื่องนางไม้ เป็นเรื่องราวความเชื่อเกี่ยวกับนางไม้วิญญาณที่สิงอยู่ที่ต้นไม้ใหญ่ในป่า แต่แฝงด้วยเรื่องราวของความสัมพันธ์ชู้สาว ในตอนแรกนางเอกเข้าป่าไปกับพระเอกที่เป็นช่างภาพแต่เกิดเหตุที่ทำให้พระเอกหายตัวไป นางเอกถูกช่วยออกมาจากป่าแล้วกลับมาที่บ้านแต่กลับเจอพระเอกที่บ้าน จนไม่นานก็รู้ความจริงว่าตลอดมาพระเอกไม่เคยกลับมาเลย ทำให้เธอตัดสินใจเข้าไปหาพระเอกในป่าอีกครั้ง เธอมั่นใจว่าสิ่งใดพรากพระเอกไปจากเธอ

3.ลัดดาแลนด์ (ไทย , 2011)

ภาพที่ 8-9 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง ลัดดาแลนด์

ที่มา: <http://movie.mthai.com/trailer/92359.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่องลัดดาแลนด์ มีเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่ย้ายเข้าบ้านใหม่ไปที่หมู่บ้านหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ หวังจะเริ่มต้นชีวิตครอบครัวที่ดี แต่กลับต้องเจอกับเหตุการณ์ฆาตกรรมที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านเป็นเรื่องที่หวาดกลัวของคนในหมู่บ้านจนหลายครอบครัวต้องย้ายออกไป แต่ที่ครอบครัวนี้ไม่สามารถย้ายได้ก็เพราะหัวหน้าครอบครัวที่หวังศักดิ์ศรีของตนเองและความเครียดที่เกิดกับพ่อก็ทำให้สถานการณ์ครอบครัวนี้แย่งเรื่อยๆ

4.It's ok , That's love (เกาหลี , 2014)

ภาพที่ 10-11 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง It's ok , That's love

ที่มา: <http://www.dramabeans.com/2014/09/its-okay-its-love-episode-14/>

ซีรีส์เกาหลีเรื่อง It's ok, That's love เป็นแนวโรแมนติกดราม่าและเกี่ยวกับการรักษาทางจิต ตัวละครพระเอกจะมีการเห็นภาพหลอนอย่างรุนแรง มีความเชื่อว่าเด็กคนหนึ่งมีชีวิตจริงๆแต่กลับเป็นภาพที่เขาสร้างขึ้นเท่านั้น นางเอกที่มีอาชีพเป็นจิตแพทย์ค่อยๆสังเกตเห็นอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นกับแฟน จนวันที่ได้พบว่าแฟนตนเองเห็นภาพหลอนก็ต้องการให้เขาเข้ารับการรักษาเพราะเป็นอาการที่รักษาได้ยากหากไม่รีบอาจไม่ทันการ ซึ่งการดำเนินเรื่องจะทำให้เห็นวิธีการกระบวนการบางอย่างเพื่อค้นหาปัญหาที่อยู่ในใจของผู้ป่วย ไม่ใช่แค่พระเอกเท่านั้น แต่ยังมีกรณีศึกษาด้านอาการทางจิตในซีรีส์หลายกรณี โดยอาการเหล่านี้ส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นกับผู้ที่มีความเครียดที่อ่อนแอกว่าคนปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้

1. ใช้ข้อมูลความเชื่อในแต่ละภูมิภาค สร้างตัวละครที่เหมาะสมกับภาพยนตร์สั้น
2. ศึกษาภาพยนตร์เรื่อง Boogeyman เพื่อนำมาปรับให้เป็นการดำเนินเรื่องที่สอดคล้องกับความเชื่อที่ข้าพเจ้าต้องการเสนอ
3. นำข้อมูลที่ศึกษาภาพยนตร์ระทึกขวัญที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อเพื่อใช้กับตัวบทภาพยนตร์ เช่น

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากเรื่อง Boogeyman หลังจากได้รับชมและศึกษาภาพยนตร์ เรื่องนี้ข้าพเจ้าสนใจและเลือกหยิบวิธีการเล่าเรื่องจากเรื่องนี้มาเป็นข้อมูลอ้างอิงในการทำศิลปนิพนธ์ นั่นคือการเล่าเรื่องจากตัวละครที่ไม่เชื่อเรื่องผีตนนี้กลับค่อยๆเชื่อแล้วได้เจอกับความน่ากลัวของผี

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากเรื่อง นางไม้ ทำให้ข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่จะใช้ อ้างอิงจากภาพยนตร์เรื่องนี้คือด้านภาพ โทนสีและการใช้แสงที่เป็นธรรมชาติ รวมถึงมุมกล้องที่มักใช้ Close Up และการเคลื่อนกล้องแบบHand Held

3.3 ในเรื่อง ลัดดาแลนด์ สิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจและหยิบมาจากเรื่องก็คือ เรื่อง จังหวะการบีบอารมณ์ก่อนที่ผีจะโผล่ออกมาให้ตกใจ และข้อดีที่มีมือพยายามจะจับไหล่คือแรงบันดาลใจในฉากหนึ่งของหนังสือของข้าพเจ้า

3.4 ในเรื่อง It's ok, That's love ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลด้านตัวละครที่มีอาชีพแพทย์ ลักษณะการแต่งตัวรวมถึงนิสัยของนางเอกข้าพเจ้าก็นำมาปรับใช้กับบทของหมอที่อยู่ในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ และมีส่วนในการศึกษาข้อมูลของผู้มีอาการจิตหลอน อาการหลอนประสาทในแบบต่างๆที่เกิดจากสภาวะทางจิตที่ผิดปกติ เพื่อทำความเข้าใจและปรับปรุงบทภาพยนตร์สั้นของตนเองให้ดีขึ้น

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์

1. ประเด็น (Theme)

ความเชื่อสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน แต่คนที่เชื่อเท่านั้นที่จะได้รู้ว่าความเชื่อนั้นมีจริง

2. พล็อต (Plot)

เทียนไปร่วมงานศพแม่ก้อยเพื่อนสนิทของเธอ ในวันนั้นก้อยเล่าเรื่องผีปอบตนหนึ่งให้เทียนฟัง เธอบอกว่ามันฆ่าแม่ของเธอ เทียนฟังแล้วก็ประหลาดใจและปลอบใจเพื่อน จนวันที่ก้อยตายเทียนก็ได้เห็นกับผีปอบตนนั้นจนทำให้เชื่อว่าสิ่งที่ก้อยบอกมีจริง เทียนกลัวเรื่องนี้อยู่ลึกๆ พอบอกหมอที่เป็นเพื่อนอีกคน หมอก็ไม่เชื่อ ในขณะที่เทียนเองก็เริ่มรู้สึกว่ามีผีปอบตนนั้น กำลังจ้องจะเอาชีวิตตนไป

3. โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

เทียนเกษียรจบใหม่ กลับมาบ้านที่อุดรธานี เพื่อร่วมงานศพของแม่ก้อยเพื่อนสนิทของเธอ ซึ่งก้อยเล่าให้เทียนฟังว่าแม่ของเธอไม่ได้เสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุแต่เป็นฝีมือของผีปอบตนหนึ่ง เทียนฟังจบก็ปลอบใจก้อยเพราะคิดว่าเพื่อนยังทำใจเรื่องแม่ไม่ได้จึงพูดเรื่องนี้ขึ้นมา แต่ความคิดของเทียนก็เปลี่ยนไปในวันที่ก้อยตายในหอที่ทั้งสองคนพักด้วยกัน เทียนกลับไปพบศพก้อยแล้วยังพบกับผีปอบตนนั้นด้วย เทียนพยายามบอกกับหมอเพื่อนอีกคนของเธอว่าได้เจอกับผีปอบตนนี้ แต่หมอก็ยังคงไม่เชื่อเพราะเธออยู่ในเหตุการณ์แต่ไม่พบสิ่งที่เทียนบอกเลย เมื่อเทียนเชื่อเรื่องผีปอบตนนี้ยิ่งเต็มอกก็ได้พบกับความน่าหวาดกลัวและความอาฆาตที่เทียนก็คาดไม่ถึงมาก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. โครงการขยาย (Treatment)

เช้าวันหนึ่ง ณ บ้านของกอยที่จังหวัดอุดรธานี เทียนเกษักรวัยรุ่นที่เพิ่งจบใหม่กลับไปงานศพ แม่กอยเพื่อนสนิทของเธอ เทียนเดินถือรูปแม่กอยโดยมีกอยถือกระดูกของแม่เดินตามหลัง ทั้งสองผ่านหน้าบ้านแล้วเทียนได้กลิ่นแปลกๆ เทียนจึงถามกอย แต่คำตอบของกอยกลับทำให้เทียนต้องเป็นห่วงเธอกว่าเดิม เพราะกลิ่นนั้นโยงไปถึงเรื่องผีปอบตนหนึ่งที่กอยคิดว่าเป็นสิ่งที่ทำให้แม่ตายไป แม้ทั้งสองคนจะกลับมาที่กรุงเทพฯ แล้วกอยก็ยังคงมีท่าทางกังวล แล้วขออนอนที่ห้องพักของเทียน เทียนที่เป็นห่วงเพื่อนก็ตกลงด้วยความเต็มใจแล้วพยายามทำให้กอยเลิกคิดเรื่องของผีปอบ ในเช้าวันถัดมาเทียนไปส่งทิวแพนของเธอขึ้นรถไฟเพราะเขาต้องไปสมัครงานเป็นนักดนตรีที่หัวหิน เธอเล่าถึงงานศพแล้วก็เรื่องที่กอยเชื่อว่ามีผีปอบฆ่าแม่ให้ทิวฟัง ทิวที่ไม่เชื่อเรื่องผีอยู่แล้วจึงแกล้งหยอกเทียนว่าเทียนคือผีปอบตนนั้นแล้วคุยเล่นกันจนรถไฟมาถึงหัวหินขึ้นรถไฟเพื่อไปทำตามความฝันตนเอง

บ่ายวันนั้นที่โรงพยาบาลที่เทียนทำงานอยู่ เทียนนั่งกินข้าวกับหมอวีเรียซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่เทียนรู้จักมานาน เทียนจึงปรึกษาเรื่องกอย หมอวีเรียแนะนำจิตแพทย์ที่ตนรู้จักเพื่อให้เทียนได้พากอยไปปรึกษา แต่ในขณะนั้นก็มีโทรศัพท์จากกอยเข้ามาว่าตนกำลังจะถูกผีปอบฆ่าตาย เทียนจึงรีบไปหากอย โดยมีหมอวีเรียขับรถพาไป เทียนเปิดประตูห้องพักของตนเองเข้ามาพบว่าไน้ตบูกของกอยเปิดเพลงไว้แต่เมื่อเทียนเรียกชื่อกอยกลับไม่มีใครตอบ ทั้งคู่เดินไปทางห้องน้ำแล้วแง้มประตูออกก็พบศพกอยนอนสลบเนื้อตัวเต็มไปด้วยเลือด เทียนหันมากอดหมอวีเรียแล้วร้องไห้ ขณะหันไปทางระเบียงเธอเห็นชายเสื้อฟ้าๆเดินผ่านไป จึงเดินออกจากห้องเพื่อตามชายคนนั้นไปยิงตามชายคนนั้นไปเท่าไร เทียนก็ยิ่งรู้สึกว่ามีดลงทุกทีและภาพของชายคนดังกล่าวก็ชัดเจน เขาหยุดเพื่อให้เทียนเดินเข้าไปหา เมื่อเทียนมองใกล้ขึ้นก็เห็นว่าเขายืนอยู่กับศพกอย แล้วเทียนก็ตื่นขึ้นมาในห้องที่ไม่คุ้นเคย หมอวีเรียเปิดประตูเข้ามาหาพอดีจึงเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้เทียนฟังบอกให้เทียนพักผ่อน เทียนพยายามจะบอกหมอว่าตนได้พบกับผีปอบแต่หมอวีเรียก็ยืนยันว่าตนอยู่ในเหตุการณ์นั้นแล้วเทียนได้สลบไป

หลังจากเห็นศพกอย เทียนไม่อยากให้หมอวีเรียต้องหนักใจจึงทำเป็นเข้าใจเพื่อให้หมอวีเรียสบายใจ เทียนนอนตื่นอีกครั้งพบว่าเป็นเวลามืดแล้ว แสงแดดที่เคยส่องเข้ามาตอนนี้หายไปเกือบหมด เทียนลุกจากเตียงเดินไปที่ห้องครัวเพื่อตักน้ำ ขณะที่นั่งเก้าอี้เทียนก็กำลังจะโทรหาทิวแพนของเธอเพื่อจะเล่าเรื่องผีปอบให้ฟังแต่ปลายสายไม่มีคนรับ เทียนมองไปที่โทรศัพท์แล้วต้องตกใจเมื่อมีคนอยู่ข้างหลัง เทียนรวบรวมสติพยายามจะลุกขึ้นแต่กลับถูกแรงกดของผีปอบตนนั้นรั้งเอาไว้ มันเอามือจับที่คอเทียน แล้วบีบอย่างรุนแรง เสียงแม่บ้านเรียกดังขึ้นเมื่อเธอเปิดประตูเข้ามาเจอเทียนทำท่ากลัวบางสิ่งอยู่ แต่เทียนกลับวิ่งหนีออกจากบ้านไป เทียนวิ่งเลี้ยวเข้าซอยข้างๆหมู่บ้าน เป็นซอยที่มีแสงไฟน้อยกว่าซอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่นเทียนหยุดมองซ้ายมองขวาแล้วก็เจอกับรถที่คุ้นเคย หมอวิเวียรขับรถตามหาเทียนอยู่ หมอลงจากรถแล้วตรงมาหาเทียนกอดเทียนเอาไว้เทียนบอกหมอว่าเจอกับผีปอบตัวนั้นจริงๆและมันต้องการจะฆ่าเธอ หมอวิเวียรเห็นท่าทางที่ผิดปกติของเทียนก็รู้สึกเชื่อคำพูดของเทียนขึ้นมา หมอวิเวียรบอกให้เทียนใจเย็นลงแล้วค่อยๆหาทางแก้ปัญหาด้วยกัน โดยที่เธอจะคอยช่วยเหลือเทียนเอง เทียนได้ยินดังนั้นก็เริ่มอาการดีขึ้นแต่แล้วไฟหน้ารถหมอก็ดับลง เมื่อหมอกลับไปสตาร์ทอีกครั้งแล้วเดินกลับมาหาเทียน รถคันนั้นก็พุ่งเข้าชนหมอทันทีเทียนที่กระเด็นไปข้างทางเมื่อลุกขึ้นได้ก็เห็นภาพหมอวิเวียรที่เต็มไปด้วยเลือดเสียแล้ว เทียนค่อยๆเข้าไปใกล้หมอแล้วพุงตัวขึ้นมาบนตักระหว่างนั้นเทียนรู้สึกว่ามีคนจ้องมองจึงหันขึ้นไปทางที่นั่งคนขับแล้วเทียนก็ได้พบกับผีปอบตนนั้นอีกครั้ง มันเอาชีวิตของหมอวิเวียรไป เหตุการณ์นี้ทำให้เทียนไม่คิดที่จะพูดเรื่องของผีปอบตนนี้อีกเพราะรู้ความจริงแล้วว่าถ้าเชื่อเรื่องของมันจะไม่มีชีวิตรอด

เทียนกำลังจะเดินเข้าห้องพักหลังจากให้ปากคำกับตำรวจก็เจอทิวमारอยู่ เขามาดีกรอเทียนเพื่อมาบอกข่าวดีว่าได้งานประจำเป็นนักดนตรีแล้วพร้อมยื่นบัตรที่นั่งในร้านสำหรับแขกพิเศษให้กับเทียนแต่เทียนไม่รับไว้แล้วบอกให้ทิวเดินตามความฝันตามลำพังเมื่อเทียนปิดประตูหน้าต่างก็ไหลออกมา เทียนเช็ดน้ำตาแล้วเข้าไปนั่งที่เก้าอี้ทำให้เทียนได้พบกับจดหมายของกอยที่เขียนไว้ก่อนเธอจะตาย ในจดหมายเนื้อความทั้งบอกขอโทษและอวยพร เทียนเข้าไปอาบน้ำใส่ชุดกระโปรงสีขาวคลุมยาวลงมาและทาปากสีแดง เธอกลับมานั่งที่เก้าอี้อีกครั้งพร้อมจุดไฟเผาจดหมายของกอย หลังจากนั้นเทียนก็เขียนจดหมายอีกฉบับขึ้นมา เมื่อเขียนเสร็จเธอเดินไปที่เตียง นอนลงแล้วหลับตาให้กับวันที่แสนเหน็ดเหนื่อยของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.บทภาพยนตร์ ใจกลางดาวหาง (Solar Memory)

Scene1 : คำตอบของกอย

ภายนอก/บ้านกอย/เวลาเช้า

เทียนเดินถือรูปแม่กอยโดยมีกอยถือกระดุกของแม่เดินตามหลัง ทั้งสองผ่านหน้าบ้านแล้ว
เทียนได้กลิ่นแปลกๆจึงถามกอย

“แล้วมึงคิดว่าแม่เป็นอะไรถึงตาย โดนคนอื่นฆ่าหอรอ”

กอย

“ปอบตัวนี้แหละเทียนที่ฆ่าแม่”

เทียน

“มึงใจเย็นก่อน มันเป็นอุบัติเหตุโขกกอย คนที่เก่งหลายๆคนยังตายเพราะสิ่งที่ตัวเองถนัดได้เลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กอย

“เออกูเข้าใจถ้ามึงจะไม่เชื่อ คิดซะว่ากูเล่าให้ฟังเฉยๆและกัน”

เทียน

“มีอะไรก็บอกกูดีแล้วหละอย่าเก็บไว้คนเดียวเลย ถ้ากูช่วยไรได้ก็จะช่วยแต่ตอนนี้พวกเรากลับกรุงเทพกันเถอะ”

Scene2 : คืนสุดท้าย

ภายใน/หอเทียน/กลางคืน

ในคืนนั้นเทียนและกอยกลับมาที่หอพัก ทั้งสองเปิดประตูเข้าห้องวางของแล้วนั่งพักที่เตียง กอยจึงหันไปขอเทียนอยู่ด้วยระยะหนึ่ง

กอย

“เทียนช่วงๆนี้กูมาอยู่ด้วยก่อนได้ป่าววะ”

เทียนตอบกอยทันที

เทียน

“ได้สิกอย มึงอยู่ได้ตามสบายเลยไม่ต้องคิดมาก”

เทียนพูดจบก็ทิ้งตัวลงบนเตียงแล้วค่อยๆให้กอยมานอนกับเธอเหมือนยั่วสวาทกอยเห็นท่าทางของ

เทียนจึงพูดว่า

กอย

“มึงเอาไปยั่วไอ้ทิวเหอะเทียน กูไม่หลงมารยา มึงหรือก”

ทั้งสองหัวเราะพร้อมกัน ทั้งที่ตอนแรกเทียนหวังจะให้กอยเงินแต่กลับต้องมาเงินเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene3 : รถไฟแห่งฝัน

ภายนอก/สถานีรถไฟ/เวลาเช้า

เช้าวันถัดมาเทียนไปส่งทิวขึ้นรถไฟเพื่อไปสมัครเป็นนักดนตรีประจำที่หัวหิน ทิวนั่งรออยู่ที่ชานชลาเตรียมจะขึ้นรถไฟเทียนจึงเดินไปทักทาย แล้วเล่าถึงงานศพรวมถึงเรื่องที่ยกยเชื่อว่าผีบอบฆ่าแม่ให้ทิวฟัง

ทิว

“เทียนกลัวเปล่า เชื่อเรื่องผีบอบด้วยหรือหรือว่าเธอคือผีที่จะมากินเค้าไม่อะไรๆเค้ากลัว”

เทียน

“อย่าสิทิวจริงจังนะ ก็ไม่ได้เชื่อหรอกแต่เป็นห่วงก้อยมันดูกลัวมาก”

ทิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“งั้นก็ดูแลกันให้ตื่นะเที่ยนช่วงนี้หาไรสนุกๆทำออกไปตีมเบียร์กันก็ได้ทิวไม่ว่า”

เที่ยน

“ขอบคุณจ้า ทิวก็เดินทางตีๆได้งานประจำที่นี้ทิวคงสบายขึ้นเยอะ”

ทิว

“อ้อใช่เลย เอ่ยรถไฟมาแล้ว ไว้เจอกันนะเที่ยน”

เที่ยน

“ดูแลตัวเองดีๆนะทิว”

เที่ยนโบกมือให้ทิวแล้วเดินออกจากสถานีรถไฟ

Scene4 : หรือว่าเธอพูดจริง

ภายใน/คลินิก/เวลาบ่าย

บ่ายวันนั้นที่โรงพยาบาลที่เที่ยนทำงานอยู่ เที่ยนนั่งกินข้าวกับหมอวีเรียซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่เที่ยนรู้จักมานาน หมอวีเรียเห็นหน้าเที่ยนดูเครียดจึงถาม เที่ยนเห็นว่าควรปรึกษาหมอวีเรียเรื่องกอยจึงเล่าเรื่องผีปอบที่กอยบอกให้หมอฟัง

เที่ยน

“พี่เพื่อนเที่ยนมันคิดว่าผีปอบฆ่าแม่มัน แต่ตัวจริงก็บอกว่าแม่จมน้ำตายนะมันคืออาการหลอนหรือเปล่าคะพี่ เที่ยนควรช่วยเพื่อนยังไงดี”

หมอวีเรีย

“ถ้าแบบนี้ลองให้เพื่อนไปคุยกับจิตแพทย์ดีไหม พี่มีเพื่อนอยู่คนหนึ่งสนิทกันเดี๋ยวลองคุยให้”

ขณะนั้นก็มีเสียงโทรศัพท์ของเที่ยนดังขึ้นเที่ยนหยิบขึ้นมาดูปลายสายคือกอยเที่ยนรีบกดรับทันที

เที่ยน

“ว่าไงมีง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กอย

“เทียนฝีบอบอยู่ที่ห้องมันจะฆ่ากู มาช่วยกูด้วยนะเทียน มันจะฆ่ากูแน่ๆเลย”

เทียน

“กอยกูกำลังไปหา มึงรอกูแปปน่ะ กอยได้ยินไหม กอย”

เทียนวางสายหันมาเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้หมอวิเวียรฟัง

“กอยโทรมาว่าฝีบอบจะฆ่าเธอค่ะพี่วิเวียร เทียนขอออกไปหากอยตอนนี้เลยได้ไหม”

หมอวิเวียร

“โอเคเทียนรอกูแปปน่ะเทียนเดียวพี่พาไปเอง”

หลังจากพูดจบหมอก็กดเบอร์โทรตำรวจแล้วแจ้งให้ไปที่หอพักของเทียน

“สวัสดีค่ะแจ้งเหตุอาจมีการฆ่าตัวตายที่หอพัก ศิรินครลาดถนนราชพฤกษ์ค่ะรบกวนไปด่วนเลยนะคะ”

Scene5 : คนที่ฆ่าเธอ

ภายใน/หอเทียน/ช่วงเย็น

เทียนเปิดประตูห้องเข้ามาพบของบางชิ้นตกอยู่ที่พื้นเทียนเรียกชื่อกอยแต่ไม่มีใครตอบ เมื่อเดินเข้าไปที่ห้องน้ำแล้วแง้มประตูออกก็พบศพกอยสลบอยู่เนื้อตัวเต็มไปด้วยเลือด เทียนหันมากอดหมอวิเวียรแล้วร้องไห้ ขณะที่หันไปทางระเบียงเธอเห็นชายไม่ใส่เสื้อเดินผ่านไป จึงเดินออกจากห้องเพื่อตามชายคนนั้น ยิ่งตามชายคนนั้นไปเท่าไรเธอก็ยิ่งรู้สึกว่ามีดสลงทุกทีและภาพของชายคนดังกล่าวก็ชัดขึ้น เขาหยุดเพื่อให้เทียนเดินเข้าไปหาเมื่อเทียนมองใกล้ขึ้นก็เห็นว่าเขายืนอยู่กับศพกอย

Scene 6 : มั่นมีจริง

Scene 6.1 บอกหมอวีเวียร

ภายใน/บ้านหมอวีเวียร/ตอนเช้า

เทียนตื่นขึ้นมาในห้องที่ไม่คุ้นเคยแล้วหมอวีเวียรก็เปิดประตูเข้ามาหา เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวานให้เทียนฟัง

หมอวีเวียร

“อ่าวเทียนตื่นแล้วหรอ นี่บ้านพี่เองไม่ต้องกังวลพักที่นี่ไปก่อนนะให้ทางตำรวจเสร็จเรื่องแล้วค่อยกลับไป”

“ขอบคุณพี่ที่ช่วยนะคะ ยังไงเทียนขอพักอยู่นีก่อน พี่..เทียนเห็นผีปอบตัวนั้น มันเอาตัวกอยไปจริงๆด้วย เห็นกอยอยู่ด้อมมัน”

หมอวีเวียร

“เมื่อวานแกสลบไปตั้งแต่เห็นกอย พอตำรวจมาพี่ก็ให้เขาช่วยอุ้มขึ้นรถกลับบ้าน ไม่ต้องรู้สึกผิดนะเทียนที่กอยตายก็คงเป็นอุบัติเหตุ กินข้าวนอนพักไปก่อนทำใจสบายๆ มีอะไรก็บอกป้าตู้ได้เลยนะ”

เทียน

“ขอบคุณค่ะพี่วี ไปทำงานเถอะแค่นี้ก็รับกวนจะแย่แล้ว”

หมอวีเวียร

“บอกแล้วไม่ต้องคิดมากแก็รู้จักกับพี่นานมากถ้าพี่ไม่ช่วยคงรู้สึกผิดไปตลอด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6.2 เทียนอยู่ไม่ได้แล้ว

ภายใน/บ้านหมอวิเวียร/ตอนกลางคืน

เทียนนอนตื่นอีกครั้งพบว่าเป็นเวลากลางคืนแล้ว แสงแดดที่เคยส่องเข้ามาตอนนี้หายไปเกือบหมด เทียนลุกจากเตียงเดินไปที่ห้องครัวเพื่อต้มน้ำ ขณะที่นั่งเก้าอี้เทียนก็กำลังจะโทรหาทิวแพนของเธอเพื่อจะเล่าเรื่องนี้ให้ฟังแต่ไม่มีการตอบรับจากปลายสาย เทียนมองไปที่โทรศัพท์ตนเองเห็นคนอยู่ข้างหลังจึงตกใจแล้วจะลุกขึ้นแต่กลับถูกแรงกดของผีตนนั้นรั้งเอาไว้ มันเอามือจับที่คอเทียนแล้วบีบอย่างรุนแรงแล้วหายไปเมื่อเสียง แม่บ้านดังขึ้น เธอเปิดประตูเข้ามาเจอเทียนทำท่ากลัวบางสิ่งอยู่จึงเดินมาถามแต่เทียนกลับวิ่งหนีออกไป

แม่บ้าน
“หนูเป็นอะไรหรือเปล่าลูก”
เทียน
“ผีปอบ ผีปอบมันฆ่าเพื่อนหนูแล้วก็จะมาฆ่าหนู หนูอยู่ที่นี้ไม่ได้แล้ว”
เทียนพูดจบก็วิ่งออกไปจากบ้าน แม่บ้านเห็นท่าไม่ดีจึงโทรบอกหมอวิเวียร
แม่บ้าน
“ฮัลโหล คุณหมอคะเพื่อนคุณหมอวิ่งออกจากบ้านไปเมื่อกี้คะก่อนออกพูดเรื่องผีปอบด้วย ให้ป่าทำ
อย่างไรดีคะคุณหมอ”
หมอวิเวียร

“เดี๋ยวฉันรีบไป โทรหาตำรวจแล้วบอกให้ตามหาคนหายชื่อเทียน”

แม่บ้าน

“ได้คะคุณหมอ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7 : รถดับ

ภายนอก/ซอยใกล้บ้านหมอวีเวียร/กลางคืน

เทียนวิ่งเลี้ยวเข้าซอยข้างๆหมู่บ้าน เป็นซอยที่มีแสงไฟน้อยกว่าซอยอื่นเทียนหยุดมองซ้ายมองขวาแล้วก็เจอกับรถของหมอที่ขับตามหาเทียนอยู่ หมอลงจากรถแล้วตรงมาหาเทียนกอดเทียนเอาไว้เทียนบอกหมอว่าเจอกับผีปอบตัวนั้นจริงๆและมันต้องการจะฆ่าเธอ

เทียน

“เทียนเห็นมันจริงๆทีวี มันจะฆ่าเทียนอยู่แล้วผีปอบมันมีจริงๆนะ พี่วีเชื่อเทียนเถอะเทียนไม่ได้บ้าพี่วีก็รู้ แต่เทียนจะไปอยู่ไหนดีพี่วี มันฆ่ากอยแล้ว มันต้องฆ่าเทียนแน่ๆเลยพี่เทียนกลัว ”

หมอวีเวียร

“เทียนทำอะไรให้มันโกรธมันถึงจะฆ่าเทียน พี่ว่าเทียนไปพักถือศีลที่วัดซึกอาทิตย์ใหม่ถ้าเข้าวัดแล้วพี่ว่าผีพวกนี้ทำอะไรไม่ได้แน่นอน”

ทันใดนั้นแสงไฟรถที่หมอขับมาจอดก็ดับลงหมอวีเวียรสะดุ้งตกใจแล้วเดินไปเช็คที่รถว่าเกิดอะไรขึ้นเทียนมองดูหมอเสียๆ หมอวีเวียรใช้เวลาสักครู่สตาร์ทรถได้อีกครั้ง เธอเดินมาหาเทียนเพื่อจะพาขึ้นรถแต่แล้วรถก็พุ่งมาทางหมอและเทียนอย่างรวดเร็วหมอลักให้เทียนไปอีกทางเธอถึงโดนรถชนเข้าเต็มๆเทียนมองไปที่หมอเธอสลบไปกับเลือดที่กำลั้งไหลออกมา เทียนมองไปตรงที่นั่นคนขับเพราะสงสัยว่ารถพุ่งมาได้ยังไงกลับเห็นผีปอบมันส่งเสียงแหบๆออกมาถึงเทียน

ผีปอบ

“คนที่ว่ากูเป็นปอบจะต้องถูกสาปให้พบเจอกับความตาย”

เสียงคัดแรงๆเครื่องยนต์ดังจนเทียนต้องหลับตาแล้วเทียนก็ได้ยินอีกเสียงหนึ่งขึ้นมาคือเสียงรถตำรวจทำให้เสียงเครื่องยนต์นั้นหยุดไป เทียนทิ้งหัวลงกับพื้นเมื่อได้ยินเสียงผู้ชายที่อยู่ในเครื่องแบบถามชื่อของตนเอง เขาเอาไฟฉายส่องมาที่หน้า

ตำรวจ

“คุณเทียนรีเปลา่ครับ”

เทียน

“ใช่ค่ะ”

เมื่อตำรวจส่องไฟไปเห็นหมอวีเรียจึงจับตัวเทียนไปสอบปากคำต่อเทียนไม่ได้ปฏิเสธแล้วเดินตามตำรวจไป

Scene8 : ความสำเร็จของทิว

ภายนอก/หอเทียน/กลางคืน

เทียนกำลังจะเดินเข้าห้องก็เจอทิวมารออยู่ เขามาดีกรอเทียนเพื่อมาบอกข่าวที่ว่าได้งานประจำเป็นนักดนตรีแล้วพร้อมยื่นบัตรที่นั่งในร้านสำหรับแขกพิเศษให้กับเทียนแต่เทียนไม่รับไว้แล้วบอกให้ทิวเดินตามความฝันตามลำพัง

ทิว
“เทียน ไปทำอะไรมา เทียนโดนทำร้ายมาหรือ”
ทิวหยิบตัวในกระเป๋ากางเกงขึ้นมาโชว์ให้เทียนดู แต่เทียนยิ้มแห้งๆให้กับเขาแล้วไม่พูดอะไร

เทียน
“ดูสิเทียนเราทำตามความฝันของเราได้แล้วนะ”
“ทิวต่อไปนี่ทิวไม่ต้องมาหาเราแล้วนะ เทียนไม่อยากเจอทิวแล้ว”

ทิว
“ทำไมหละเทียน เราทำอะไรผิดหรือ”

เทียน

“ทิวไม่ได้ผิดอะไร แต่ตอนนี้เทียนอยากอยู่คนเดียว ปล่อยเราเถอะทิวเราเหนื่อย”

ทิว

“เดี๋ยวก่อนเทียนอย่างน้อยเอาฉันไปเถอะทิวอยากให้เทียนไปนะ ทิวจะรออยู่ที่ร้านนั้น”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทียน

“เราเลิกกันนะทิว เทียนไม่อยากได้อะไรจากทิวแล้ว ขอให้ทิวโชคดีกับงานใหม่นะ”

แล้วเทียนก็เปิดประตูเข้าไปในห้อง

ทิว

“เทียน เทียน ออกมาคุยกันก่อน เทียน”

เมื่อเรียกแล้วเทียนไม่สนใจ ทิวจึงสอดบัตรของร้านที่ตนได้ทำงานไว้ที่ประตูห้องเทียน

Scene 9 : จดหมายจากกอย

ภายใน/หอเทียน/กลางคืน

เมื่อเทียนปิดประตูหน้าต่างก็ไหลออกมา เทียนเข็ดน้ำตาแล้วไปนั่งที่เก้าอี้ก็ได้เจอกับจดหมายของกอยที่เขียนไว้ก่อนเธอจะตาย เทียนอ่านน้ำเสีจก็แต่งตัว ใส่ชุดกระโปรงสีชาวลมยาวลงมาและทาบปากสีแดงสด กลับมานั่งที่เก้าอี้อีกครั้งเพื่อจุดไฟเผาจดหมายที่กอยเขียนเอาไว้ แล้วเขียนจดหมายของตนเองขึ้นมาหนึ่งฉบับเสร็จจากการเขียนจดหมายเทียนเดินไปที่เตียง นอนลงแล้วหลับตาให้กับวันที่แสนเหน็ดเหนื่อยของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการทำงาน

ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง โลกกลางดาวหาง ปัญหาหลักของการถ่ายทำภาพยนตร์ คือ สถานที่ถ่ายทำในเรื่องบางฉากอยู่ที่ศาลายา ส่วนบางฉากอยู่ลาดกระบังซึ่งเป็นระยะทางที่ห่างกันพอสมควรทำให้การวางแผนการถ่ายทำเป็นไปอย่างรัดกุม เพราะจะได้ไม่ต้องเดินทางไปกลับบ่อยและถ่ายครบถ้วนมากที่สุด

การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงหลักของเรื่องนี้ ได้ถูกอ้างอิงบุคลิก ลักษณะนิสัย มาจากตัวข้าพเจ้า ตัวละครนางเอกในซีรีส์เรื่อง It's ok, That's Love รวมถึงคนรอบตัว และเพื่อนสนิทของข้าพเจ้าที่อยู่ในสายอาชีพเภสัชกร โดยการคัดเลือกนักแสดงข้าพเจ้าก็เลือกลักษณะนิสัยของตัวละครไว้ แล้วสังเกตนิสัยของนักแสดงว่าคล้ายกับตัวละครหรือไม่ การแสดงออกทางอารมณ์มีมากน้อยอย่างไร

เทียน

ภาพที่ 12 นักแสดงที่รับบทเป็นเทียน (กิตติยาพร ใจหาญ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นตัวละครหลักในเรื่อง ตามบทภาพยนตร์สั่นประกอบอาชีพเภสัชกรพื้นเพเป็นคนอีสานแต่พูดภาษากลาง มีความอ่อนแอกและหัวอ่อน จึงต้องเลือกคนที่มีบุคลิกนิ่ง เงียบ ดูเรียบร้อยแต่สามารถแสดงให้เห็นชีวิตชีวาได้เช่นกันลักษณะทางกายภาพผิวพรรณดี หน้าตาสวยตามธรรมชาติไม่ดูคุณหนูหรือสวยจนเกินไป

หมอวิเวียร

ภาพที่ 13 นักแสดงที่รับบทหมอวิเวียร (ชพิชญชญา ธนภัทร์คุณานนท์)

ตัวละครนี้สำคัญต่อความคิดของนางเอกที่มีต่อผีมามาก เพราะหลังจากหมอวิเวียรเชื่อเรื่องผีก็เกิดเหตุร้ายขึ้นกับหมอวิเวียรทันที ตามบทภาพยนตร์หมอวิเวียรคือแพทย์ในโรงพยาบาลที่นางเอกทำงานอยู่ ทั้งสองเรียนมหาลัยเดียวกันและรู้จักกันมาตั้งแต่สมัยมหาลัย เทียนจึงมักไปทานข้าวเที่ยงกับหมอวิเวียร ลักษณะภายนอกของหมอยังคงวัยรุ่น แต่ต้องดูโต กว่านางเอก ทั้งส่วนสูงและหน้าตา ส่วนลักษณะนิสัยหมอจะเป็นคนร่าเริงและคุยเก่ง มีความกระตือรือร้นในการช่วยเหลือคนอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิว

ภาพที่ 14 นักแสดงที่รับบททิว (กิตติภพ อินทรโณม)

ตัวละครพระเอกที่จะมีส่วนในการบอกความเชื่อในด้านการตามล่าความฝัน เขามีความเชื่อว่าตนจะได้เป็นนักดนตรีและเขาก็ทำตามความเชื่อตนเองจนได้มันมา ลักษณะภายนอกของทิวจะผิวสองสี รูปร่างสูง ส่วนลักษณะนิสัย มักติดตลกไม่ว่าจะเป็นเรื่องเครียดก็ตาม ชอบทำให้เรื่องทุกเรื่องเป็นเรื่องเฮฮาได้ แต่ก็มีหัวใจและมุ่งทำแต่สิ่งที่ตนรักเท่านั้น

กอย

ภาพที่ 15 นักแสดงที่รับบทกอย (จิรฐา พงษ์สุระ)

ตัวละครที่นำพาเรื่องราวความน่ากลัวมาสู่เทียน กอยจะมีลักษณะคล้ายคนอีสาน ผิวน้ำตาล และสามารถพูดภาษาอีสานได้ ลักษณะนิสัยของกอยคือ จะเป็นคนเจ้าอารมณ์ และพูดจาไม่เรียบร้อยเท่านางเอก แต่กอยก็คือเพื่อนสนิทคนเดียวที่นางเอกเหลืออยู่จึงทำให้นางเอกรักตัวละครตัวนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

DATE : 5 มีนาคม 2560 DIRECTOR : อภาภรณ์ พลเยี่ยม

TITLE : ใจกลางดาวหาง (Solar Memory)

CHARACTER	เทียน		
NAME	กิตติยาพร ใจหาญ	NICKNAME	วาว
GENDER	หญิง	AGE	21
CONTACT	083-293-5046		
E-MAIL	Wowza07@hotmail.com		
OCCUPATION	นักศึกษา		
EDUCATION	สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย		

สัดส่วน

WEIGHT	48	HIGHT	158
CHEST	-	WAIST	25
HIPS	-	HAIR COLOR	ดำ

ขนาดเครื่องแต่งกาย

SHIRT	M	PANTS	M
SHOES	39	SKIRT	M
HAT	-		

Remarks : ว่างทุกเสาร์อาทิตย์ วันธรรมดาให้นัดล่วงหน้าก่อน

ตารางที่ 1 Casting Sheet 1 (เทียน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

DATE : 5 มีนาคม 2560 DIRECTOR : อภาภรณ์ พลเยี่ยม

TITLE : ใจกลางดาวหาง (Solar Memory)

CHARACTER	หมอวิเวียร		
NAME	ทิพิชญ์ชยา ธนภัทร์คุณานนท์	NICKNAME	นินา
GENDER	หญิง	AGE	22
CONTACT	099-165-5051		
E-MAIL	Jungjai_1995@hotmail.com		
OCCUPATION	นักศึกษา		
EDUCATION	คณะบริหารธุรกิจ ม.เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ		

สัดส่วน

WEIGHT	48	HIGHT	163
CHEST		WAIST	27
HIPS		HAIR COLOR	ดำ

ขนาดเครื่องแต่งกาย

SHIRT	S,M	PANTS	M
SHOES	39	SKIRT	M
HAT	-		

Remarks : ว่างทุกเสาร์อาทิตย์

ตารางที่ 2 Casting Sheet 2 (หมอวิเวียร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

DATE : 5 มีนาคม 2560 DIRECTOR : อภาภรณ์ พลเยี่ยม

TITLE : ใจกลางดาวหาง (Solar Memory)

CHARACTER	ทิว		
NAME	กิตติภพ อีทรโณม	NICKNAME	เหนื่อ
GENDER	ชาย	AGE	22
CONTACT	084-387-7709		
E-MAIL	n.itrc0937@gmail.com		
OCCUPATION	นักศึกษา		
EDUCATION	การจัดการทั่วไป ม.เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ		

สัดส่วน

WEIGHT	70	HIGHT	183
CHEST	-	WAIST	32
HIPS	-	HAIR COLOR	ดำ

ขนาดเครื่องแต่งกาย

SHIRT	L	PANTS	M,L
SHOES	43	SKIRT	-
HAT	-		

Remarks : ว่างทุกศักร์และเสาร์ วันอาทิตย์ไม่ว่าง

ตารางที่ 3 Casting Sheet 3 (ทิว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

DATE : 5 มีนาคม 2560 DIRECTOR : อภาภรณ์ พลเยี่ยม

TITLE : ใจกลางดาวหาง (Solar Memory)

CHARACTER	กอย		
NAME	จิรฐา พงษ์สุระ	NICKNAME	จ๋า
GENDER	หญิง	AGE	21
CONTACT	083-298-8296		
E-MAIL	This.jajaa@hotmail.com		
OCCUPATION	นักศึกษา		
EDUCATION	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล ปี3		

สัดส่วน

WEIGHT	48	HIGHT	161
CHEST	-	WAIST	28
HIPS	-	HAIR COLOR	ดำ

ขนาดเครื่องแต่งกาย

SHIRT	M	PANTS	M-L
SHOES	38	SKIRT	M
HAT	-		

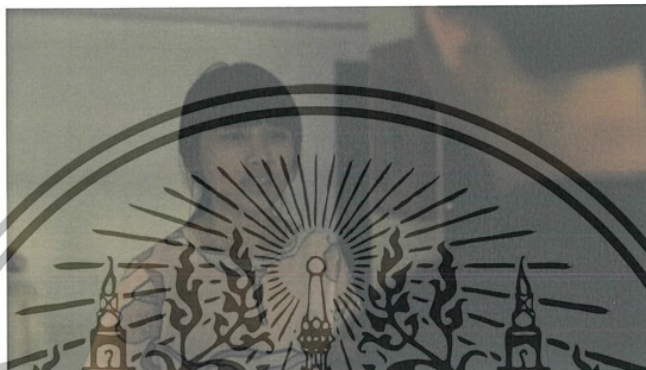
Remarks : วางเสารอาทิตย์ นัควันธรรมดาให้บอกล่วงหน้า

ตารางที่ 4 Casting Sheet 4 (กอย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การฝึกซ้อมนักแสดง (Workshop)

หลังจากได้นักแสดงหลักตามบทภาพยนตร์แล้ว ข้าพเจ้าจึงให้นักแสดงรวมถึงทีมงานบางส่วน เข้าร่วมการฝึกซ้อมการแสดงตามบทภาพยนตร์ เพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทของตัวละคร และ เหตุการณ์ในเรื่อง โดยมีการทดลองถ่ายมุกกล้องเดียวกับที่จะถ่ายจริงในบางฉาก ทั้งนี้ยังรวมถึงการ สร้างความสัมพันธ์กันมากขึ้นระหว่างนักแสดงและทีมงาน

ภาพที่ 16 การฝึกซ้อมการแสดง

ภาพที่ 17 ภาพการฝึกซ้อมการแสดงในฉากที่นางเอกต้องวิ่งแล้วตากล้องต้องถือกล้องถ่ายตาม

ภาพที่ 18-19 ภาพการฝึกซ้อมการแสดงอารมณ์ตามบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (Costumes)

เครื่องแต่งกายในภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ออกแบบให้ดูโตกว่าปกติเพราะอายุของนักแสดงยังไม่ค่อยเท่ากับตัวละคร จึงใช้เครื่องแต่งกายเพื่อเพิ่มความมีอายุแก่นักแสดง โดยมีการผสมเครื่องแต่งกายแบบชาวบ้านภาคอีสานเพื่อสื่อถึงบ้านเกิดของตัวละครตัวนั้นด้วย โทนสีของเสื้อผ้าในภาพยนตร์จะแสดงถึงสภาวะทางจิตใจของตัวละครที่สดใสและหม่นหมอง ตัวละครที่มีจิตใจอ่อนแอกว่าสีเสื้อผ้าจะมีสีอ่อนแสดงถึงความอ่อนแอ มีดหม่น ในตัวละครนั้น

1.แนวคิดเสื้อผ้าของเทียน

บทบาทของเทียนคือเภสัชกรจบใหม่ และมีบุคลิกเรียบร้อย เครื่องแต่งกายที่เทียนใส่จึงมักเป็นกระโปรงและโทนสีอ่อนเพื่อไม่ให้ตัวละครนั้นดูแข็งแรงหรือมีความมั่นใจในตนเอง โทนสีอ่อนของเสื้อผ้าเทียนจะแสดงถึงความเปราะบาง อ่อนแอของจิตใจตัวละครเทียนให้ออกมามากขึ้น แต่เทียนก็จะไม่สวมใส่เสื้อผ้าราคาแพงมากเพราะเทียนเป็นเด็กต่างจังหวัดที่เข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ เท่านั้น พอจะตามแฟชั่นบ้างแต่ก็ไม่ได้ทุ่มเทกับเสื้อผ้าราคาแพง

ภาพที่ 20 Reference เครื่องแต่งกายของเทียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 Fitting เครื่องแต่งกายของเทียน

2.แนวคิดเสื้อผ้าของหมอวิเวียร

บทบาทของหมอวิเวียรนั้นเป็นคนว่าเรีงและมั่นใจในตนเอง โทนสีเสื้อผ้าของหมอวิเวียรจึงไปทางโทนสีเข้มหรือสีที่จัดจ้าน เสื้อผ้าที่หมอวิเวียรใส่มักดูดีเสมอ คุณหมอวิเวียรจะมีแว่นตาประจำตัว เพื่อแสดงถึงความแก่เรียนของคนเรียนแพทย์ แม้ว่าหมอวิเวียรจะเป็นรุ่นพี่เทียนสองปีแต่หมอวิเวียรจะดูแก่กว่าเทียนอย่างชัดเจน

ภาพที่ 22 Reference เครื่องแต่งกายหมอวิเวียร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 Fitting เครื่องแต่งกายหมวดวีเยอร์

3.แนวคิดเรื่องเสื้อผ้าของทิว

บทบาทของทิวจะเป็นคนที่มีนิสัยชอบพูดคุยกตลก และเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองทำ ข้าพเจ้าจึงออกแบบโทนสีเสื้อผ้าของทิวให้มีสีสันสดใสแต่ยังคงความเป็นผู้ชายมัดเท่เอาไว้

ภาพที่ 24 Reference เครื่องแต่งกายทิว

ภาพที่ 25 Fitting เครื่องแต่งกายของทิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบสร้างงาน (Production Design)

ห้องพักของเทียน

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีสถานที่ ที่ต้องใช้ถ่ายบ่อยที่สุดคือห้องพักของเทียนข้าพเจ้าเองจึงเห็นว่าสามารถใช้ห้องพักของตนเองถ่ายทำได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องจัดระเบียบห้อง หาเฟอร์นิเจอร์และของแต่งห้องมาจัดให้เป็นโทนสีที่เข้ากับภาพยนตร์สั้นของข้าพเจ้า

ภาพที่ 26 ภาพถ่ายห้องพักก่อนจัดหาของตกแต่ง

ภาพที่ 27 ภาพห้องพักที่ถูกใช้ในภาพยนตร์สั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop)

1. ฉากที่บ้านกอย

เป็นฉากที่ต้องการบอกว่าแม่ของกอยเสียชีวิตแล้ว และทั้งสองคนก็จะมิมบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการตายของแม่ ข้าพเจ้าจึงทำห่อกระดูกและกรอกรูปของแม่กอยที่ตายเพื่อสื่อทางภาพว่ามีการตายเกิดขึ้นกับบางคนที่ส่งผลต่อตัวละคร

ภาพที่ 28 ห่อกระดูกและกรอกรูปแม่กอย

2. ฉากห้องพักรักษาตัวหลังจากกลับบ้านกอย

เนื่องจากเป็นฉากที่บอกว่าตัวละครได้กลับจากสถานที่ก่อนหน้านี้มาแล้ว จึงมีกระเป๋าสำหรับใส่เสื้อผ้ากันคนละใบ กอยที่เป็นคนหัวแข็งใช้กระเป๋าเป้ ส่วนเทียนที่นิสัยเรียบร้อยใช้กระเป๋าถือ

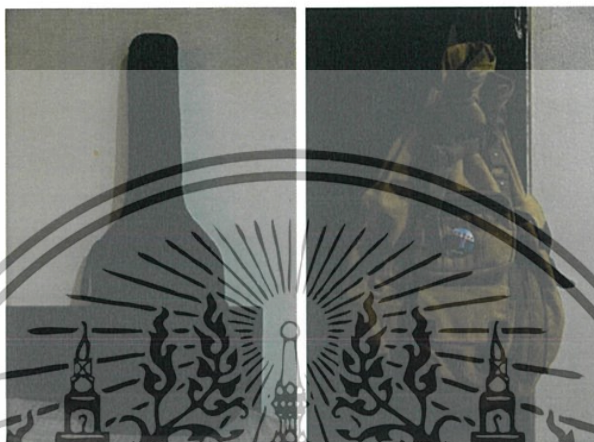

ภาพที่ 29 กระเป๋าเดินทางของกอยกับเทียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ฉากสถานีรถไฟ

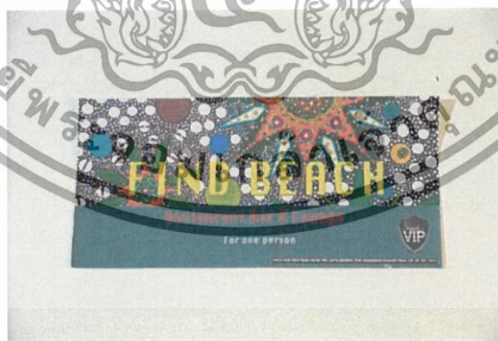
ฉากนี้พระเอกกับนางเอกจะบอกตากันเพื่อที่พระเอกจะได้ไปทำงาน จึงจำเป็นต้องมีของที่แสดงถึงอาชีพของพระเอกรวมถึงกระเป๋าเป้ใส่เสื้อผ้าเพื่อบอกว่าทิวเดินทางไปมากกว่า 1 วัน สิ่งที่ต้องเตรียมสำหรับฉากนี้คือ กระเป๋ากีตาร์ และ กระเป๋าเป้

ภาพที่ 30-31 กระเป๋ากีตาร์ทิว และกระเป๋าเป้ทิว

4. ฉากเทียนบอกเลิกทิว

เป็นฉากที่ทิวจะต้องมารอเพื่อให้ของแก่เทียน คือบัตรสำหรับแขกพิเศษเพื่อไปร้านที่ตนเองได้ทำงานเป็นนักดนตรี จึงต้องออกแบบบัตรดังกล่าวเพื่อมาใช้ในฉากนี้

ภาพที่ 32 บัตร VIP ของร้านที่ทิวได้ทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.จดหมายจากกอย

ในฉากสุดท้ายที่เทียนกลับมาที่ห้องพักตนเองก็ได้พบกับจดหมายฉบับหนึ่งที่สอดไว้กับหนังสือ นั่นคือจดหมายของกอยเพื่อที่จะขอโทษเธอเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมด แต่เทียนก็ได้เผาจดหมายฉบับนี้ทิ้ง

ภาพที่ 33-34 จดหมายจากกอยถึงเทียน

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

สถานที่ส่วนใหญ่ในบทภาพยนตร์ข้าพเจ้าได้เห็นภาพไว้เรียบร้อยแล้วในตอนที่ยื่นบทขึ้นมา เพราะข้าพเจ้าอ้างอิงบางฉากมาจากชีวิตจริง จึงทำให้สถานที่หลักๆ ได้ชัดเจนว่าต้องการแบบใด และคือสถานที่ใด แต่ต้องลงไปสำรวจสถานที่จริงอีกครั้งจึงตัดสินใจเลือกสถานที่ในแต่ละฉาก แล้วติดต่อเพื่อถ่ายทำ

1. บ้านกอยที่จังหวัดอุดรธานี

เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการบ้านที่มีบริเวณรอบๆ ใกล้เคียงกับบ้านยายข้าพเจ้าที่จังหวัดอุดรธานี จึงพยายามหาบ้านไม้ที่มีได้ถุนบ้านเช่นเดียวกับบ้านทางภาคอีสาน แล้วต้องมีพื้นที่พอให้นักแสดงเดินในระยะทางที่ยาวพอสมควรซึ่ง บ้านของจำสมชาย นั้นมีสภาพแวดล้อมที่สวยงาม เป็นไปตามสิ่งที่วางแผนไว้พอสมควร ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สถานที่นี้ในการถ่ายทำ

ภาพที่ 35 บ้านของจำสมชาย ที่ พุทธมณฑลสาย4

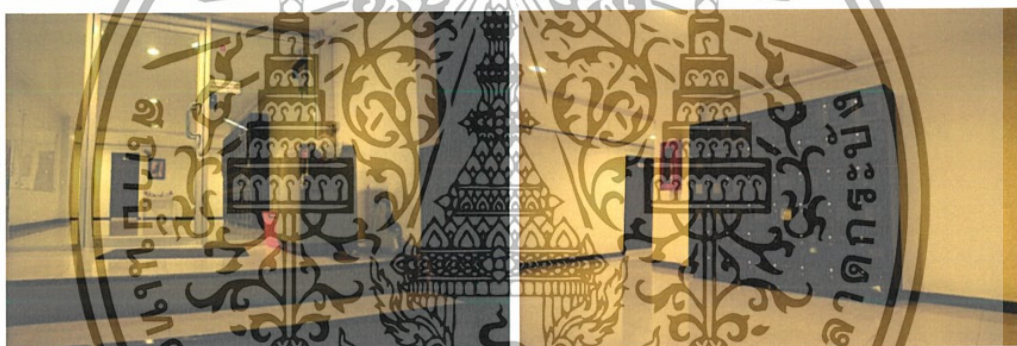
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ห้องพักเทียบ

ห้องพักของข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าได้เสริมเฟอร์นิเจอร์ และหาของจัดแต่งเพื่อให้ดูเป็นห้องพักของเทียบ(นางเอก)ผู้หญิงที่มีระเบียบอยู่ตัวคนเดียว รวมถึงออกแบบให้มีโทนสีตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

ภาพที่ 36 หอพักบารอมเพส ลาดกระบัง (ภายในห้อง)

ภาพที่ 37-38 หอพักบารอมเพส ลาดกระบัง (ภายนอก)

3. สถานีรถไฟศาลายา

สถานีรถไฟในฉากบอกเล่าของนางเอกพระเอกคือ ฉากเดียวที่ข้าพเจ้าใส่ความรู้สึกโรแมนติกลงไป เป็นอีกหนึ่งมุมชีวิตของนางเอกที่มีความสุข สถานีรถไฟศาลายาเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความทรงจำของข้าพเจ้า ตอนเขียนบทข้าพเจ้าจึงคิดว่าควรเป็นสถานที่นี้

ภาพที่ 39-40 สถานีรถไฟศาลายา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.โรงพยาบาลที่เทียบทำงาน

โรงพยาบาลสิรินธรเป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่ข้าพเจ้าคิดไว้ตั้งแต่ตอนเขียนบทว่าตัวละครทั้งสองคนจะมานั่งทานข้าวที่โรงอาหารนี้ และตัวข้าพเจ้าเองก็คุ้นเคยกับสถานที่เพราะเคยได้ถ่ายทำภาพยนตร์สั้นที่โรงพยาบาลนี้มาก่อน

ภาพที่ 41 โรงพยาบาล สิรินธร ถนนอ่อนนุช-ลาดกระบัง

5.บ้านหมอวิเวียร

ฉากบ้านหมอวิเวียรคือฉากที่ข้าพเจ้าต้องค้นหาและดูสถานที่หลายสถานที่เพื่อให้ได้บ้านที่สามารถดูออกว่าผู้ที่อยู่ ณ นั้นประกอบอาชีพทางการแพทย์ อาศัยอยู่ตัวคนเดียวเป็นวัยทำงาน บ้านที่ข้าพเจ้าเลือกนี้อยู่ใกล้กับอีกสองสถานที่ที่ต้องถ่ายเช่นกันรวมถึงเจ้าของบ้านเป็นญาติของข้าพเจ้าที่ประกอบอาชีพพยาบาล ภายในบ้านจึงมีความเป็นระเบียบของไม่เยอะ ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรว่าใช้สถานที่นี้เป็นบ้านของหมอวิเวียร

ภาพที่ 42-43 บ้านพี่หนิง หมู่บ้านพฤษาวิลด์44 พุทธมณฑลสาย5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ซอยที่หมอวีเรียรมาเจอกับเทียน

ซอยที่หมอวีเรียรเข้ามาเจอเทียนวิงหนี จนสุดท้ายแล้วสถานที่นี้คือสถานที่ที่หมอวีเรียรจะต้องตาย ทำให้การค้นหาสถานที่ในฉากนี้ต้องค้นหาหลายที่เพื่อให้ได้สถานที่ที่ที่เงียบและกว้างพอที่จะถ่ายทำฉากนี้ได้อย่างสะดวก

ภาพที่ 44 ภายในซอยทวิวัฒนา41

7. ซอยที่อยู่ในความฝันเทียน

สถานที่ที่อยู่ในฝันของเทียนข้าพเจ้าเดินทางดูซอยที่มีแสงมากพอในบริเวณใกล้เคียง เนื่องจากไม่อยากจะใช้เวลาเดินทางนาน ในสถานที่นี้เป็นซอยที่มีแสงสว่างที่สุดและคนไม่ได้เข้าออกตลอดเวลา สามารถถ่ายทำได้ในช่วงเวลาสองทุ่ม

ภาพที่ 45 ซอยก่อนถึงแยกแอร์พอร์ตลิงค์ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์การถ่ายทำ

เนื่องจากข้าพเจ้ามีตากล้องมือสมัครเล่นช่วยถ่าย จึงใช้กล้อง Canon 5D Mark III เพื่อสะดวกต่อการถ่ายทำทั้งหมด และต้องการให้ภาพที่ถ่ายออกมาสีสดจึงเห็นว่ากล้องรุ่นนี้ นั้นเหมาะสมกับการใช้ถ่ายภาพยนตร์สั้นของข้าพเจ้ามากที่สุด

ภาพที่ 46 กล้อง Canon 5D Mark III

อุปกรณ์การจัดแสง

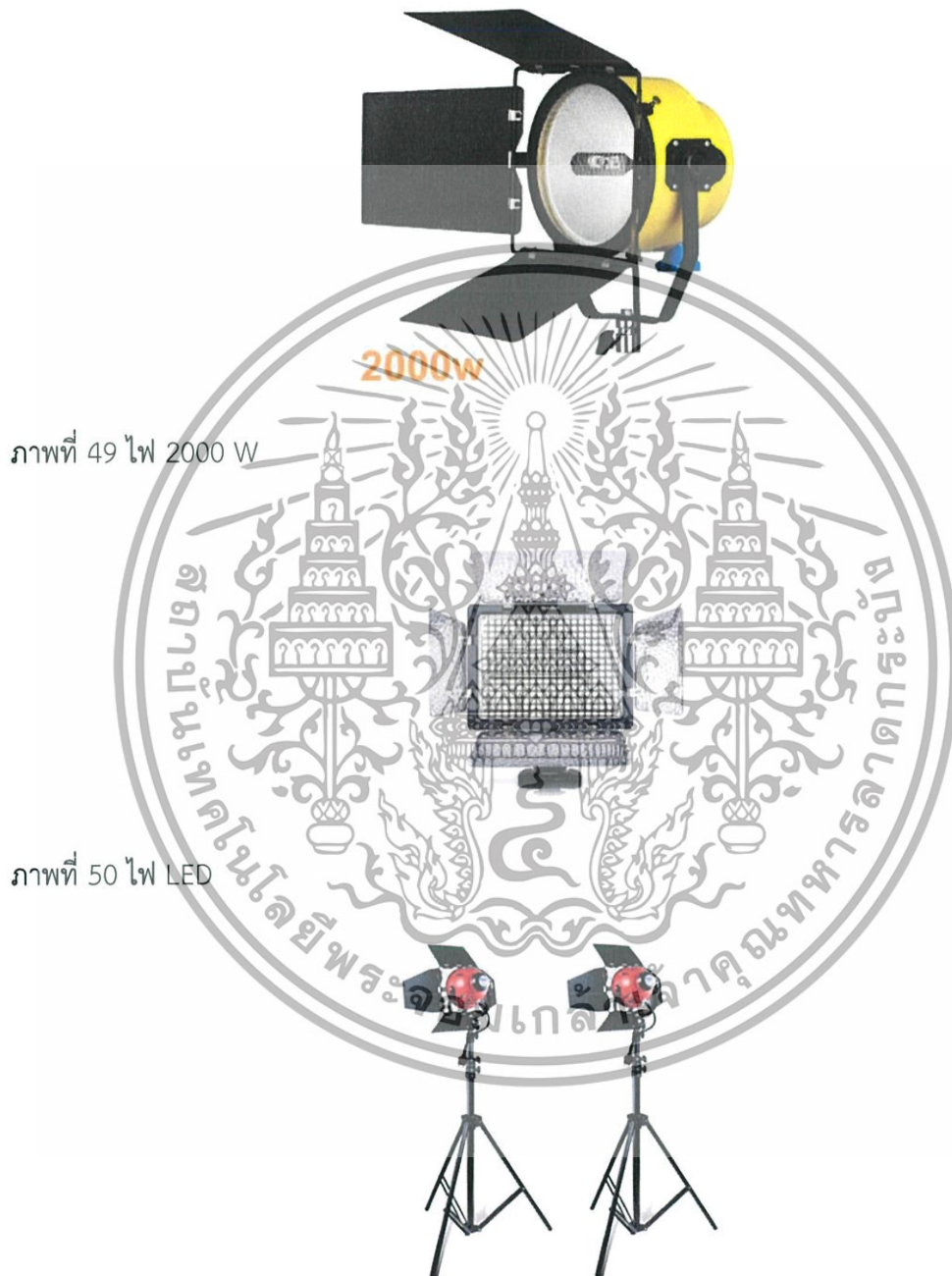
เนื่องด้วยกรถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ส่วนใหญ่ใช้แสงธรรมชาติเกือบทั้งหมด อุปกรณ์ที่ใช้จึงเป็นอุปกรณ์กรองแสง เช่น แผ่นโฟม และ Reflect

ภาพที่ 47-48 แผ่นโฟม และ Reflect

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่มีบางฉากที่ถ่ายทำเวลากลางคืน จึงมีการจัดแสงโดยใช้ไฟ ทั้งหมด 3 ประเภทคือ ไฟ800และ2000 วัตต์ รวมถึงไฟ LED เพื่อเพิ่มแสง

ภาพที่ 49 ไฟ 2000 W

ภาพที่ 50 ไฟ LED

ภาพที่ 51 ไฟ 800 W

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการแยกย่อยบท

เอกสารการแยกย่อยบท (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

DATE	วันอาทิตย์ที่ 26 มีนาคม 2560	PRODUCTION	No Stand-ins Production
TITLE	ใจกลางดาวหาง	PAGE NO.	
DIRECTOR	อาภาภรณ์ พลเยี่ยม	PAGE COUNT	
SCENE NO.	Sc.5	INT./EXT. ภายใน	
DESCRIPTION		DAY/NIGHT (13.00 – 21.00 น.)	
Scene 5 : คนที่มาเธอ			
CAST	CONTACT	COSTUME/MAKE UP/HAIR	
กิตติยาพร ไจหาร	083-293-5046	Scene 5 : เทียน เสื้อคลุมชมพู สายเดี่ยวสีเทา	
ทิพย์ชญา ธนสิทธิ์คุณานนท์	099-165-5051	กระโปรงสีน้ำตาล หมอวีเวียร์ เสื้อสีเหลือง	
จิรัฐา พงษ์สุระ	083-298-8296	กระโปรงสีกรม ไส้แขนรวบรวมไว้ด้านหลัง กอย	
เด่นชัย แซ่สิงห์	085-323-8229	สายเดี่ยวสีแดง ยีนส์ขาสั้น ฝีปอบ โจงกระเบน	
		น้ำตาลและแต่งผิวให้คล้ำกว่าเดิม ใส่วิก	
		CAMERA	SOUND/MUSIC
		Canon 5D Mark III	Zoom H6
		SPECIAL EQUIPMENT (ELECTRICAL GRIP CRANE)	
	PROPS		
Scene 5 : เลือดกอย		800 พ 2 ดวง ขาตั้งไฟ 2 ตัว	
		LOCATION	
		หอพักบารอมเพส เขตลาดกระบัง จ.กรุงเทพฯ	
EXTRAS		STAND-INS	
-		-	
TRANSPORTATION / PIC. VEHICLES		-	
NOTE :			

ตารางที่ 5 Script Breakdown Sheet 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการแยกย่อยบท (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

DATE	วันอาทิตย์ที่ 9 เมษายน 2560	PRODUCTION	No Stand-ins Production
TITLE	ใจกลางดาวหาง	PAGE NO.	
DIRECTOR	อภาภรณ์ พลเยี่ยม	PAGE COUNT	
SCENE NO.	Sc.7	INT./EXT. ภายนอก	
DESCRIPTION		DAY/NIGHT (14.00 – 22.00 น.)	
Scene 7 : รถดับ			
CAST	CONTACT	COSTUME/MAKE UP/HAIR	
กิตติยาพร ใจหาญ	083-293-5046	Scene 7 : เทียน เสื้อยืดสีฟ้าอ่อน กางเกงสีกรม	
ทิพย์ชญา ธนภัทรคุณานนท์	099-165-5051	หมอวิเวียร เสื้อสีดำ กางเกงสีครีม ใส่แว่นปล่อย	
จิรฐา พงษ์สุระ	083-298-8296	ผม ฝึบอบ โจงกระเบนน้ำตาลและแต่งผิวให้คล้ำ	
เด่นชัย แซ่สิงห์	085-323-8229	กว่าเต็ม ใส่วิกผม ดำวาง ชุดดำวางกับรองเท้าหนัง	
ขอบฟ้า นาคราช	083-255-9768		
		CAMERA	SOUND/MUSIC
		Canon 5D Mark III	Zoom H6
		SPECIAL EQUIPMENT (ELECTRICAL GRIP CRANE)	
PROPS			
Scene 7 : รถตำรวจ จาก จักดำ, เลือดหมอ, รถหมอวิเวียร(รถพี่ก่อ)		ไฟ LED ตัวเล็ก 3 ดวง Reflect	
		LOCATION	
		ในซอยทวีวัฒนา 41 เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ	
EXTRAS		STAND-INS	
-		-	
TRANSPORTATION / PIC. VEHICLES		รถยนต์ส่วนตัว (รถพี่ก่อ)	
NOTE :			

ตารางที่ 6 Script Breakdown Sheet 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการแยกย่อยบท (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

DATE	วันศุกร์ที่ 28 เมษายน 2560	PRODUCTION	No Stand-ins Production
TITLE	ใจกลางดาวหาง	PAGE NO.	
DIRECTOR	อาภาภรณ์ พลเยี่ยม	PAGE COUNT	
SCENE NO.	Sc.3, Sc.8	INT./EXT.	ภายนอก
DESCRIPTION	DAY/NIGHT (13.00 – 22.00 น.)		
Scene 3 : รถไฟแห่งฝัน Scene 8 : ความสำเร็จของทิว			
CAST	CONTACT	COSTUME/MAKE UP/HAIR	
กิตติยาพร ใจหาญ	083-293-5046	Scene 3 : เทียน เสื้อคลุมชมพู กระโปรงน้ำตาล	
กิตติภาพ อินทร์โฉม	084-387-7709	ทิว เสื้อยืดสีน้ำเงิน ยีนส์ขายาว รองเท้าหนังน้ำตาล	
		Scene 8 : เทียน เสื้อยืดสีฟ้าอ่อน กางเกงสีกรมทิว เสื้อยืดขาว เสื้อคลุมยีนส์ กางเกงยีนส์ขายาว	
		CAMERA	SOUND/MUSIC
		Canon 5D Mark III	Zoom H6
		SPECIAL EQUIPMENT (ELECTRICAL GRIP CRANE)	
	PROPS		
Scene 3 : กระเป๋ากีตาร์, กระเป๋าสะพายสีน้ำตาล		ไฟ 800 w 2 ดวง Reflect	
Scene 8 : กระเป๋าสะพายสีน้ำตาล, บัตรVIP สำหรับรับประทานอาหาร		LOCATION	
		หอพักบารอมเพส เขตลาดกระบัง จ.กรุงเทพฯ สถานีรถไฟ ศาลายา จ.นครปฐม	
	EXTRAS	STAND-INS	
	คนในหอเดินผ่าน	-	
	TRANSPORTATION / PIC. VEHICLES	รถยนต์ส่วนตัว (รถพี่ก้อ)	
NOTE :			

ตารางที่ 7 Script Breakdown Sheet 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการแยกย่อยบท (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

DATE	วันเสาร์ที่ 29 เมษายน 2560	PRODUCTION	No Stand-ins Production
TITLE	ใจกลางดาวหาง	PAGE NO.	
DIRECTOR	อาภาภรณ์ พลเยี่ยม	PAGE COUNT	
SCENE NO.	Sc.6.1, Sc.6.2	INT./EXT.	ภายใน
DESCRIPTION	DAY/NIGHT (13.00 – 22.00 น.)		
Scene 6.1 : บอกหมอวีเรียร			
Scene 6.2 : เทียนอยู่ไม่ได้แล้ว			
CAST	CONTACT	COSTUME/MAKE UP/HAIR	
กิตติยาพร ใจหาญ	083-293-5046	Scene 6.1 : เทียน เสื้อผ้าอ่อน กางเกงสีกรม	
ทิพย์ชญา ธนภัทร์คุณานนท์	099-165-5051	หมอวี เสื้อแขนสามส่วนสีดำ ขายาวสีครีม	
เด่นชัย แซ่สิงห์	085-323-8229	Scene 6.2 : เทียน เสื้อยืดสีฟ้า กางเกงสีกรม	
		ฝิปอบ โจงกระเบนน้ำตาล แต่งให้มือและแขน มี	
		สีดำเป็นนๆ	
		CAMERA	SOUND/MUSIC
		Canon 5D Mark III	Zoom H6
PROPS	SPECIAL EQUIPMENT (ELECTRICAL GRIP CRANE)		
Scene 6.1 : ผ้าปูเตียง ผ้าห่ม แวนทมอ	ไฟ 800 w 2 ดวง		
Scene 6.2 : กระเป่าเทียน แก้วน้ำ ขวดน้ำ	Reflect		
โทรศัพท์มือถือ	LOCATION		
	บ้านพีหนิง หมู่บ้านพฤษภาวิไล44		
	พุทธมณฑลสาย5		
EXTRAS	STAND-INS		
แม่บ้าน	-		
TRANSPORTATION / PIC. VEHICLES	รถยนต์ส่วนตัว (รถพิก่อ)		
NOTE :			

ตารางที่ 8 Script Breakdown Sheet 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการแยกย่อยบท (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

DATE	วันอาทิตย์ที่ 30 เมษายน 2560	PRODUCTION	No Stand-ins Production
TITLE	ใจกลางดาวหาง	PAGE NO.	
DIRECTOR	อากาศกรณ์ พลเยี่ยม	PAGE COUNT	
SCENE NO.	Sc.4, Sc.2	INT./EXT.	ภายนอกและภายใน
DESCRIPTION	DAY/NIGHT (13.00 - 22.00 น.)		
Scene 4 : หรือว่าเธอพูดจริง			
Scene 2 : คีนสุดท้าย			
CAST	CONTACT	COSTUME/MAKE UP/HAIR	
กิตติยาพร ใจหาญ	083-293-5046	Scene 4 : เทียน กระโปรงน้ำตาล คลุมด้วยชุดขาว	
ทิพย์ชญา ธนภักดิ์คุณานนท์	099-165-5051	สีขาวแขนยาว หมอวี เสื้อเหลืองกระโปรงสีกรม	
จิรัฐา พงษ์สุระ	083-298-8296	คลุมด้วยเสื้อขาวแขนสั้น	
		Scene 2 : เทียน เสื้อยืดขาว กระโปรงยาวสีดำ	
		กอย เสื้อสีดำ กางเกงยีนส์ขาวยาว	
		CAMERA	SOUND/MUSIC
		Canon 5D Mark III	Zoom H6
		SPECIAL EQUIPMENT (ELECTRICAL GRIP CRANE)	
PROPS			
Scene 4 : กับข้าวบนโต๊ะอาหาร	ไฟ 800 w, 2 ดวง		
Scene 2 : กระเป๋าเดินทางของเทียนและ	Reflect		
กระเป๋าเป้ของกอย			
	LOCATION		
	หอพักบารอมเพลส เขตลาดกระบัง จ.กรุงเทพฯ		
	โรงพยาบาล สิรินคร อ่อนนุช-ลาดกระบัง		
EXTRAS	STAND-INS		
หมอนี่นั่งโต๊ะอื่น	-		
TRANSPORTATION / PIC. VEHICLES	รถยนต์ส่วนตัว (รถพีก่อ)		
NOTE :			

ตารางที่ 9 Script Breakdown Sheet 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการแยกย่อยบท (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

DATE	วันศุกร์ที่ 10 พฤษภาคม 2560	PRODUCTION	No Stand-ins Production
TITLE	ใจกลางดาวหาง	PAGE NO.	
DIRECTOR	อาภาภรณ์ พลเยี่ยม	PAGE COUNT	
SCENE NO.	Sc.1	INT./EXT. ภายนอก	
DESCRIPTION		DAY/NIGHT (13.00 – 22.00 น.)	
Scene 1 : คำตอบของกอย			
CAST	CONTACT	COSTUME/MAKE UP/HAIR	
กิตติยาพร ใจหาญ	083-293-5046	Scene 4 : เทียน กระโปรงน้ำตาล คลุมด้วยชุดขาว	
จิรัฐา พงษ์สุระ	083-298-8296	สีขาวแขนยาว หมอวี เสื้อเหลืองกระโปรงสีกรม	
		คลุมด้วยเสื้อขาวแขนสั้น	
		Scene 2 : เทียน เสื้อยืดขาว กระโปรงยาวสีดำ	
		กอย เสื้อสีดำ กางเกงยีนส์ขายาว	
		CAMERA	SOUND/MUSIC
		Canon 5D Mark III	Zoom H6
		SPECIAL EQUIPMENT (ELECTRICAL GRIP CRANE)	
PROPS		Reflect	
Scene 1 : กระตุกแม่กอย กรอบรูปแม่กอย		Reflect	
		LOCATION	
		บ้านจำสมชาย พุทธมณฑลสาย4 ซอย8	
EXTRAS		STAND-INS	
-		-	
TRANSPORTATION / PIC. VEHICLES		รถยนต์ส่วนตัว (รถพี่ก้อ)	
NOTE :			

ตารางที่ 10 Script Breakdown Sheet 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารการแยกย่อยบท (SCRIPT BREAKDOWN SHEET)

DATE	วันจันทร์ที่ 15 พฤษภาคม 2560	PRODUCTION	No Stand-ins Production
TITLE	ใจกลางดาวหาง	PAGE NO.	
DIRECTOR	อภาภรณ์ พลเยี่ยม	PAGE COUNT	
SCENE NO.	Sc.9	INT./EXT.	ภายใน
DESCRIPTION	DAY/NIGHT (13.00 – 18.00 น.)		
Scene 9 : จดหมายจากกอย			
CAST	CONTACT	COSTUME/MAKE UP/HAIR	
กิตติยาพร ใจหาญ	083-293-5046	Scene 9 : เทียน เสื้อสีฟ้าอ่อน กางเกงขาสั้นสีกรม และ ชุดเดรสยาวสีขาว	
		CAMERA	SOUND/MUSIC
		Canon 5D Mark III	Zoom H6
PROPS	SPECIAL EQUIPMENT (ELECTRICAL GRIP CRANE)		
Scene 9 : ลิปสติกลีแดง จดหมายของกอย บัตรที่ทิวให้มา	ไฟ 2000,w 1 ดวง ไฟ LED ตัวเล็ก 3 ตัว		
	LOCATION		
	หอพักบารอมเพส เขตลาดกระบัง จ.กรุงเทพฯ		
EXTRAS	STAND-INS		
ผีปอบ	-		
TRANSPORTTATION / PIC. VEHICLES	-		
NOTE :			

ตารางที่ 10 Script Breakdown Sheet 7

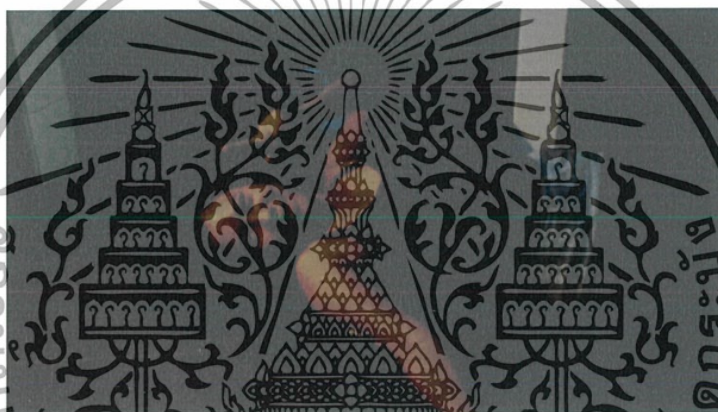
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

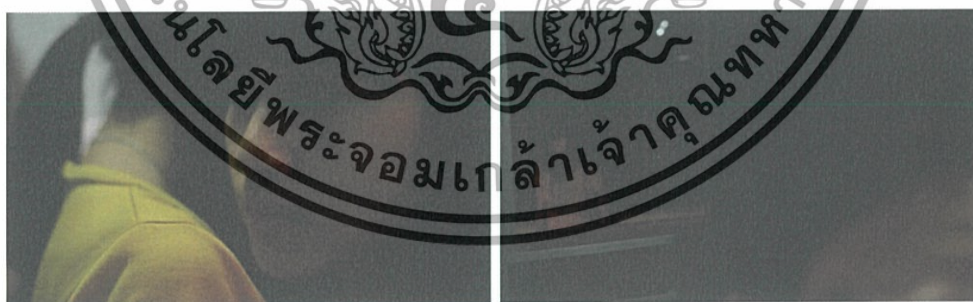
การถ่ายทำ วัน อาทิตย์ ที่ 26 มีนาคม 2560

1.การถ่ายทำฉากที่กอยตาย

การถ่ายทำฉากนี้เป็นการถ่ายทำในห้อง เวลากลางคืนจึงต้องใช้เวลาในการจัดแสง ในขณะที่จัดแสงก็ซ้อมการแสดงไปด้วย แต่การจัดการเวลาในวันแรกนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเลยเวลาที่ตั้งไว้จนเกินไป เพราะ ใช้เวลาในการจัดแสงเป็นเวลานาน และคาดการเวลาได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ภาพที่ 52 นักแสดงเตรียมเข้าฉากเพื่อถ่ายทำ

ภาพที่ 53-54 ตัวอย่างภาพจากการถ่ายทำฉากกอยตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

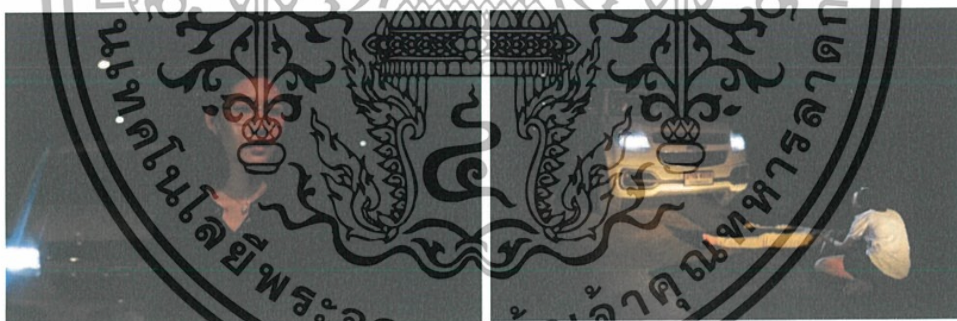
การถ่ายทำวัน อาทิตย์ ที่ 9 เมษายน 2560

1.การถ่ายทำฉากหมีเวียรตาย

การถ่ายทำฉากนี้ เป็นการถ่ายในเวลากลางคืนและใช้เวลานาน สำหรับการถ่ายนอกสถานที่ครั้งนี้ แม้ว่าสภาพแวดล้อมไม่สบาย มีุงกัด รวมถึงอากาศที่ร้อน แต่ก็ถ่ายทำจนสำเร็จและ เนื่องจากการถ่ายนอกสถานที่ ที่ไม่สามารถหาปลั๊กไฟได้ ข้าพเจ้าจึงเตรียมไฟ LED ตัวเล็กเพื่อเพิ่มความสว่าง แต่ก็ยังไม่เพียงพอในบางภาพ

ภาพที่ 55-56 เบื้องหลังการถ่ายทำฉากหมีเวียรตาย

ภาพที่ 57-58 ภาพตัวอย่างจากการถ่ายทำฉากหมีเวียรตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำ วัน ศุกร์ ที่ 28 เมษายน 2560

1.การถ่ายทำฉากสถานีรถไฟ

การถ่ายทำฉากนี้ ใช้แสงธรรมชาติ จึงเลือกเวลาเย็นเพื่อใช้แทนแสงในตอนเช้า เพราะการเดินทางไปสถานีรถไฟศาลายานั้นใช้เวลานาน นักแสดงไม่สะดวกในตอนเช้า แต่สิ่งที่ควบคุมยากที่สุดในฉากนี้คือเวลาการมาขอรถไฟ ไม่สามารถกำหนดได้ตรงเวลา จึงทำให้การถ่ายทำช่วงที่รถไฟมาต้องรีบถ่ายอย่างมากเพื่อให้ได้ฉากที่ทิวกำลังขึ้นรถไฟ

ภาพที่ 59 ภาพการถ่ายทำฉากสถานีรถไฟ

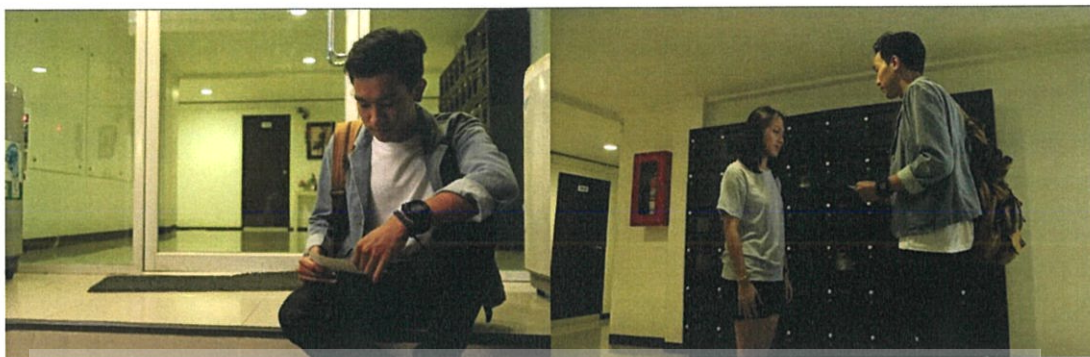
2.การถ่ายทำฉากบอกเลิก

หลังจากถ่ายทำที่สถานีรถไฟแล้ว ก็เดินทางมาที่ลาดกระบังเพื่อถ่ายฉากที่เทียนบอกเลิกทิวต่อ ในฉากนี้มีการจัดแสงเล็กน้อยใช้เวลาไม่นานมากแต่สิ่งที่ทำให้ตารางเวลาช้าลงไปคือระยะทางจากศาลายามาถึงลาดกระบังมีรถติดตลอดทาง เมื่อมาถึงสถานที่ถ่ายทำก็เป็นเวลาที่เลยการจัดแสงไปแล้ว ข้าพเจ้าจึงต้องเร่งการจัดแสงให้เร็วขึ้นแล้วจัดเตรียมทุกอย่างให้พร้อมถ่ายทันที

ภาพที่ 60-61 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากบอกเลิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 62-63 ตัวอย่างฉากเทียนบอกเลิกทิวในภาพยนตร์

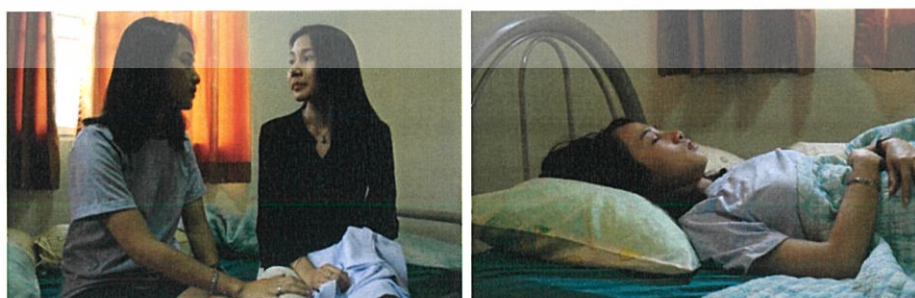
การถ่ายทำ วัน เสาร์ ที่ 29 เมษายน 2560

1. การถ่ายทำฉากเทียนคืนมาในบ้านหมอ

การถ่ายทำในฉากนี้ มีการจัดแสงและเตรียมสถานที่ก่อนถ่ายทำเพื่อให้ได้โทนสีภาพที่คล้ายกับห้องพักของเทียน จึงจัดเตรียมของเพื่อไปถ่ายทำและเผื่อเวลาเดินทางให้เร็วขึ้นเพื่อจะได้ไปจัดสถานที่ได้ทันเวลาเพราะสถานที่ถ่ายทำอยู่ที่พุทธมณฑลสาย5 ต้องใช้เวลามากกว่าจะเดินทางไปถึง

ภาพที่ 64 การถ่ายทำฉากเทียนคืนมาในบ้านหมอ

ภาพที่ 65-66 ตัวอย่างฉากเทียนคืนในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.การถ่ายทำฉากเทียนเจือผีที่บ้านหมอ

การถ่ายทำในฉากนี้ ถ่ายทำในเวลากลางวัน จึงใช้เวลาในการจัดแสงรอบๆ แต่ก็ยังเน้นแสงจากไฟบ้าน แสงธรรมชาติจึงสามารถถ่ายทำได้ไม่ซ้ำเกินไป และในฉากนี้มีผีปอบที่จะโผล่มาทำร้ายนางเอกจึงเตรียมแต่งตัว เพิ่มสีผิวของนักแสดงที่รับบทผีให้เข้มข้น นัดคิวการแสดงไว้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการถ่ายทำ

ภาพที่ 67-69 เบื้องหลังการเตรียมพร้อมสำหรับถ่ายทำฉากเทียนเจือผีปอบ

ภาพที่ 70-71 ตัวอย่างฉากเทียนเจือผีปอบในภาพยนตร์

การถ่ายทำ วัน อาทิตย์ ที่ 30 เมษายน 2560

1.การถ่ายทำฉากกินข้าวในโรงพยาบาล

การถ่ายทำในฉากนี้ ถ่ายทำในเวลากลางวันแล้วสถานที่ก็มีแสงมากพอที่จะถ่ายทำ จึงไม่จำเป็นต้องจัดแสงหรือเพิ่มแสงมาก มีเพียงเรื่องเสียงที่ข้าพเจ้าควบคุมได้ยาก แม้ว่าจะคนไม่เยอะแต่ความกว้างของโรงอาหาร โรงพยาบาล ทำให้เสียงในการถ่ายทำนั้นออกมาไม่ได้คุณภาพที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 72 ตัวอย่างฉากโรงพยาบาลในภาพยนตร์

2.การถ่ายทำฉากที่ก้อยกับเทียนกลับมาห้องพัก

การถ่ายทำในฉากนี้ ถ่ายทำในตอนกลางวันจึงมีการจัดแสงโดยใช้ไฟ 800w เพื่อเพิ่มความสว่าง แต่ด้วยการถ่ายทำที่ผ่านมามีทำให้การจัดการเวลาในฉากนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วตามขั้นตอนและเวลาที่ข้าพเจ้าได้วางเอาไว้

ภาพที่ 73-74 ตัวอย่างการแสดงฉากก้อยกับเทียนกลับมาห้อง
การถ่ายทำ วัน ศุกร์ ที่ 10 พฤษภาคม 2560

1.การถ่ายทำฉากบ้านกอย

ฉากการถ่ายทำที่บ้านกอยนั้นสถานที่คือบ้านของจำสมชายซึ่งอยู่ที่พุทธมณฑลสายสี่ จึงต้องวางแผนในการเดินทางให้ได้ถ่ายทำอย่างไม่มีริบร้อน และเป็นไปตามเวลาที่ตกลงไว้กับจำสมชาย การถ่ายทำเป็นไปอย่างรวดเร็วเพราะสภาพอากาศภายนอกสดใส แม้เป็นพื้นที่โล่งกว้างก็สามารถเก็บเสียงพูดได้มีเพียงเสียงของไก่ที่อยู่ข้างบ้านรบกวนมากในบางช่วงแต่ก็สามารถถ่ายทำออกมาได้สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 75 ตัวอย่างฉากบ้านกอยในภาพยนตร์

การถ่ายทำ วัน จันทร์ ที่ 15 พฤษภาคม 2560

1. การถ่ายฉากเทียนกลับมาห้องพัก

ฉากนี้เป็นฉากสุดท้ายที่ได้ถ่ายทำและมีนักแสดงเพียงคนเดียว บรรยากาศในกองจึงมีความสงบและไม่ได้มีคนเยอะเพื่อเพิ่มสมาธิให้กับนักแสดงที่ต้องสื่ออารมณ์ในฉากนี้รวมถึงเพื่อสะดวกต่อการเคลื่อนกล้องในการถ่ายทำ การออกแบบแสงสำหรับฉากนี้มีการใช้ไฟ 2000 W โดยตั้งให้มีทิศทางมาจากกระเบื้องห้อง ให้แสงในห้องสว่างกว่าในฉากอื่น เพื่อบ่งบอกความอึดอัดในใจของนางเอก

ภาพที่ 76 เบื้องหลังการถ่ายทำฉากเทียนกลับมาห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 77-78 ตัวอย่างฉากเทียนกลับมาห้องในภาพยนตร์

ขั้นตอนหลังถ่ายทำภาพยนตร์

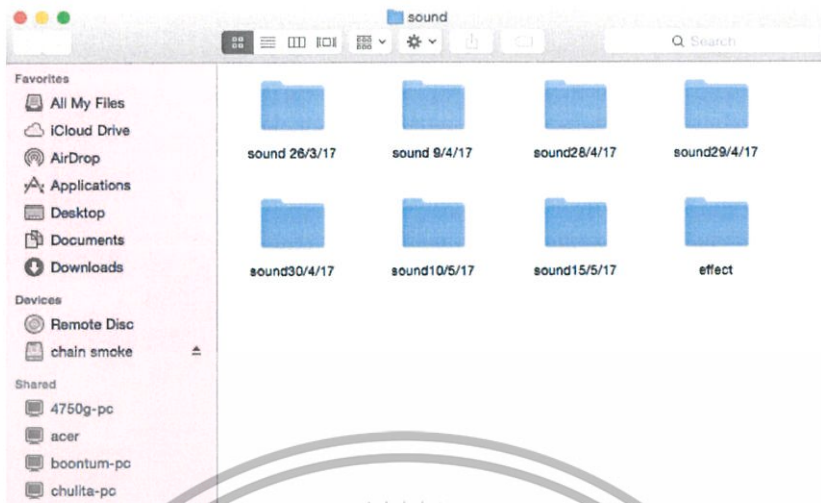
การจัดไฟล์หลังการถ่ายทำ

หลังจากจบขั้นตอนของการถ่ายทำแล้วปรากฏว่า Footage มีจำนวนเยอะมาก ข้าพเจ้าจึงจัดการโดยการแยกโฟลเดอร์ ทั้งไฟล์ของวิดีโอ และไฟล์ของเสียง ตามวันที่มีการถ่ายทำเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในขั้นตอนตัดต่อ และสะดวกต่อการเรียกใช้ในขั้นตอนการทำงานอื่น

ภาพที่ 79 การจัดเรียงไฟล์ footage ตามวันที่ที่ถ่ายทำ

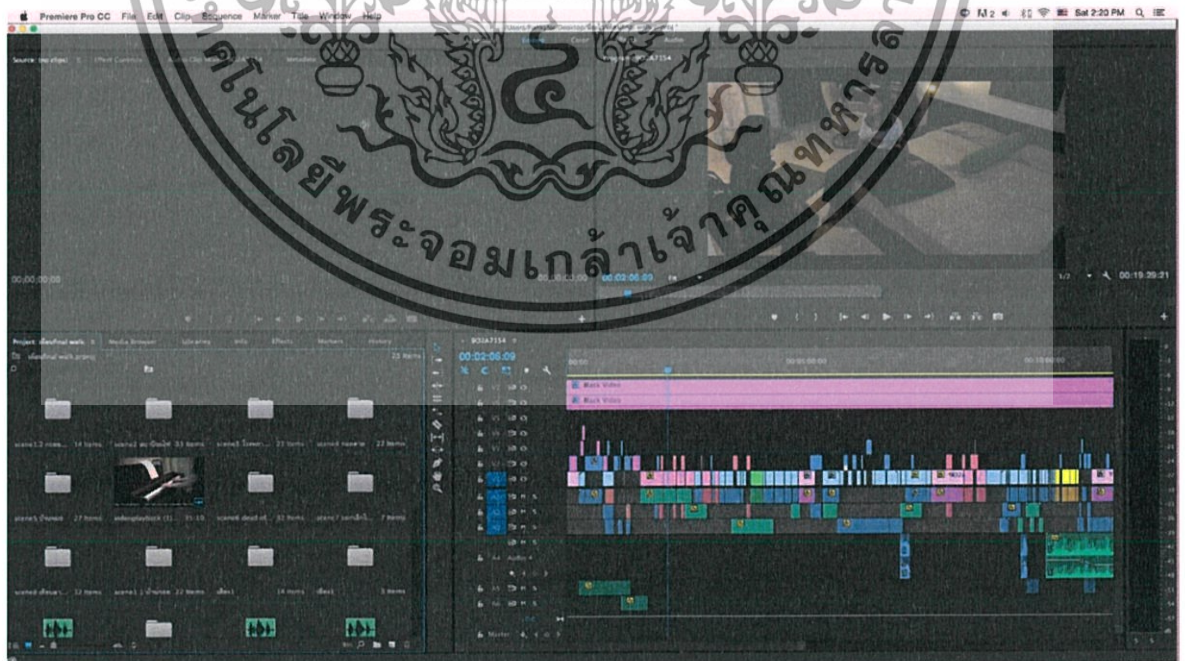
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 80 การจัดเรียงไฟล์เสียงตามวันที่ถ่ายทำ

ขั้นตอนการตัดต่อ

ข้าพเจ้าใช้โปรแกรม Adobe Premier Pro ในการตัดต่อ ซึ่งการตัดต่อในภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นการตัดต่อแบบ เรียงฉากคร่าวๆ แล้วดูภาพรวมของภาพยนตร์ ก่อนที่จะเปลี่ยนการตัดต่อเพิ่มจังหวะ ลดจังหวะตามความตามความเหมาะสม ในบางฉากข้าพเจ้าจึงเลือกเพลงมาวางในขั้นตอนการตัดต่อจังหวะ เพื่อให้อารมณ์ของภาพยนตร์ออกมาตามที่คิดไว้

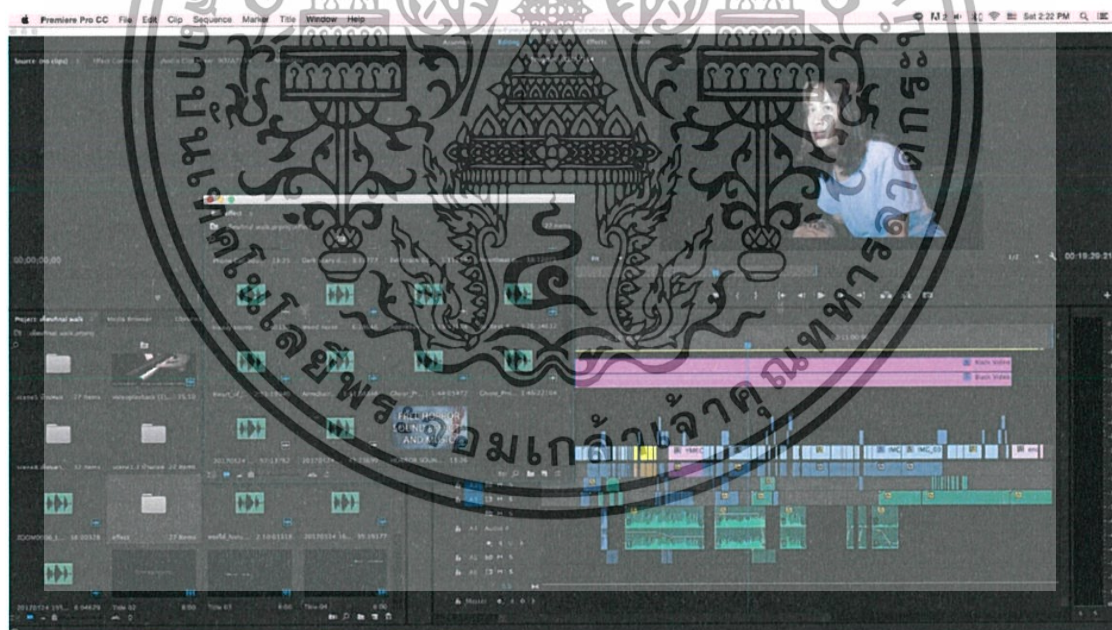

ภาพที่ 81 ภาพหน้าต่างโปรแกรม Adobe Premier Pro ที่ใช้ในการตัดต่อลำดับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำเสียงในภาพยนตร์

การทำเสียงในภาพยนตร์ข้าพเจ้ามีเสียงอยู่สามแบบคือ เพลงประกอบยาวที่ใช้ทั้งฉาก เพลงประกอบที่ช่วยเพิ่มจังหวะความน่ากลัว และการอัดเสียงเพิ่มเติม ด้านเพลงประกอบที่ใช้ทั้งฉากนั้น ข้าพเจ้าเลือกฟังจากเว็บที่สามารถให้โหลดได้โดยไม่ติดลิขสิทธิ์ และมีบางฉากที่ข้าพเจ้านำเพลงต้นฉบับมาอัดเสียงจนผิดเพี้ยนทุ้มต่ำ มีเพียงช่วงจบในตอนท้ายสุดที่มีเพลงที่มีลิขสิทธิ์ถูกนำมาใช้ เนื่องจากเสียงร้องของต้นฉบับมีความเป็นเอกลักษณ์ข้าพเจ้าจึงไม่ยักนำมาร้องใหม่ ด้านเพลงประกอบที่ช่วยเพิ่มจังหวะความน่ากลัวข้าพเจ้าก็ค้นหาเว็บที่สามารถให้โหลดฟรีได้โดยไม่ติดลิขสิทธิ์แล้วเลือกเพลงที่ทำให้รู้สึกอ้างว้าง เหงา รวมถึงเสียงที่ทำให้ผู้ชมตกใจเล็กน้อย ด้านการอัดเสียงเพิ่มเติมคือ เสียงฝีปอบที่พูดภาษาอีสานสาบแช่งเทียนในฉากที่ฝีปอบฆ่าหมอวิเวียรตาย ข้าพเจ้าจึงขอให้พ่อของข้าพเจ้าเองที่มีเสียงทุ้มต่ำมาอัดเสียงให้ โดยข้าพเจ้านำเสียงนี้มาปรับในโปรแกรมอีกครั้ง โดยทำให้เสียงนั้นมีความทุ้มกว่าเดิม รวมถึงทำให้มีจังหวะดังและเบาชัดเจนขึ้น เพื่อเพิ่มอารมณ์ความน่ากลัวในฉากนั้น

ภาพที่ 82 ภาพหน้าต่างโปรแกรม Adobe Premier Pro ที่ใช้ในการตัดต่อใส่เสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

แรกเริ่มของการทำงานภาพยนตร์เรื่อง ใจกลางดาวหาง (Solar Memory) ความคิดที่อยากจะทำคือการทำภาพยนตร์ที่บ้านขายของข้าพเจ้า คือจังหวัดอุดรธานี เป็นโจทย์ที่ต้องกลับมาคิด ไตร่ตรอง ประเมินอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นไว้เยอะพอสมควร ก่อนจะลงมือสืบค้นข้อมูลและเขียนบทภาพยนตร์จนในที่สุด เมื่อบทภาพยนตร์ถูกเขียนจนเสร็จสมบูรณ์ จำนวนฉากและสถานที่ของการถ่ายทำค่อนข้างมีหลายที่จนข้าพเจ้ามีความกังวลว่าจะออกมาไม่เป็นไปตามที่คิด จึงคิดแก้ไขปัญหาโดยการพยายามหาสถานที่ที่สามารถบ่งบอกความเป็นอยู่ที่คล้ายคลึงกับสถานที่ในต่างจังหวัดได้ แล้วถ่ายทำบริเวณกรุงเทพมหานครแทนหลังจากนั้นข้าพเจ้าก็พยายามหาทีมงานและค้นหาสถานที่เพื่อให้ได้สถานที่ถ่ายทำเร็วที่สุด ถือเป็นความโชคดีอย่างหนึ่งเพราะเราได้ทีมงานที่ดี และการสนับสนุนที่เพียงพอ จนสามารถถ่ายทำทุกฉากออกมาได้เสร็จสมบูรณ์

ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ประสบปัญหาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การเตรียมบทภาพยนตร์ ระหว่างการถ่ายทำ หรือหลังการถ่ายทำ แต่ปัญหาหลักอยู่ในช่วงการถ่ายทำเป็นส่วนใหญ่เพราะเป็นการทำงานในเวลาจำกัด บางสถานที่ การถ่ายทำควบคุมได้ยาก ทำให้การทำงานต้องอาศัยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าปกติ แต่นักแสดงและทีมงานมีความสามารถ และมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นได้

1.ปัญหาด้านบทภาพยนตร์

ในการคิดบทภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าต้องการเล่าถึงความเชื่อที่คนเรามีลึกลับที่จะเชื่อได้ แต่ไม่สามารถเล่าเรื่องให้มีความน่ากลัวหรือสื่อถึงความเชื่อได้เท่าที่ต้องการ ข้าพเจ้าจึงพยายามหาข้อมูลและดูภาพยนตร์เพิ่มเติม จนพบกับภาพยนตร์ภาคต่อเรื่องหนึ่งที่มีพล็อตเรื่องเข้าใจง่ายและมีจุดที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คล้ายกับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเล่า จึงได้หยิบภาพยนตร์เรื่องนี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการเขียนบทภาพยนตร์และดัดแปลงให้เข้ากับความเป็นไทย โดยการเลือกตัวละครผีที่คนไทยรู้จักอยู่แล้ว นั่นก็คือผีปอบมาเป็นตัวละครในเรื่อง แต่ข้าพเจ้าก็ต้องพยายามเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่างๆให้ต่อเนื่องกันมากกว่าเดิม เพราะในบางส่วนนั้นยังไม่สมบูรณ์ ข้าพเจ้าจึงศึกษานิสัยของตัวละครเพิ่มเติมโดยการดูซีรีส์ที่เกี่ยวข้องกับ ผู้มีอาการทางจิต รวมถึงการแสดงออกของผู้รับบทหมอ ให้มีข้อมูลสำหรับตัวละครมากยิ่งขึ้น

2. ปัญหาในเชิงเทคนิค

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีเทคนิคพิเศษในการถ่ายทำ แต่มีการเคลื่อนกล้องที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการซ้อมก่อน เพราะในการทดลองถ่ายยังไม่สามารถโฟกัสได้ดีเท่าที่ควร ตากล้องจึงต้องมีการเดินซ้อมถ่ายก่อน ทำให้การซ้อมโฟกัสในฉากที่ต้องเคลื่อนกล้องตามนักแสดงใช้เวลาาน

3. ปัญหาด้านงบประมาณ

สำหรับปัญหาด้านงบประมาณในภาพยนตร์เรื่องนี้ คือค่าใช้จ่ายในการเดินทางเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำที่ข้าพเจ้าเลือกถ่ายทำคือ พุทธมณฑลและศาลาชา จำนวนหลายฉาก รถยนต์ส่วนตัวของข้าพเจ้านั้นไม่สามารถจอดและขนของได้เพียงพอ จึงต้องให้ทีมงานบางส่วนใช้บริการแท็กซี่ ในแต่ละครั้งที่เดินทางจึงมีการเสียค่าใช้จ่ายส่วนนี้เป็นจำนวนมาก ค่าใช้จ่ายที่เป็นปัญหาในภาพยนตร์อีกอย่างคือ ค่าใช้จ่ายในการซื้อของประกอบฉาก เพราะของบางชิ้นไม่ได้ถูกใช้ จึงเสียเงินบางส่วนไปฟรีๆ เกิดจากการไม่ได้กำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องการอะไรบ้าง ส่วนค่าใช้จ่ายในกองถ่ายอื่นๆนั้น ครอบครัวยุทธมณฑลข้าพเจ้ามีการสนับสนุนอย่างเต็มที่รวมถึงช่วยจัดการด้านสถานที่และบริการ ทำให้ปัญหาด้านงบประมาณไม่เยอะเท่าที่ควร

4. ปัญหาด้านสถานที่การถ่ายทำ

ปัญหาด้านสถานที่การถ่ายทำนั้นว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกฉาก ข้าพเจ้าต้องพยายามป้องกันปัญหาที่ตนเองพอมองเห็นแล้วก็ยังปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นและต้องแก้ไขอยู่ตลอดเวลา เริ่มจากการเลือกหาสถานที่นั้นข้าพเจ้าค่อนข้างใช้เวลาานและสถานที่ที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้ตัดสินใจว่าจะใช้ที่ใดนั้นก็ปัญหาในการค้นหาเป็นอย่างมาก ส่วนในระหว่างการถ่ายทำปัญหาหลักที่เกิดขึ้นในสถานที่ที่สาธารณะคือด้านเสียงที่มักจะเป็นเสียงรบกวนเป็นส่วนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยเฉพาะฉากโรงพยาบาลที่ถ่ายออกมาได้เสียงที่เบาจนต้องใช้เทคนิคตัดต่อต้นเสียงให้ดังขึ้นมา

5. ปัญหาระยะเวลาการถ่ายทำ

สำหรับระยะเวลาในการถ่ายทำนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ที่การจัดการอย่างไม่รอบคอบของข้าพเจ้าเองเป็นส่วนใหญ่ ในช่วงแรกนั้นข้าพเจ้าตั้งเวลาการถ่ายทำที่ไม่เหมาะสมกับการทำงาน ไม่ได้คิดเผื่อเวลาในการเดินทางในบางฉาก ทำให้การทำงานนั้นล่าช้า รวมถึงระยะเวลาโดยรวมของการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นข้าพเจ้าคิดว่าถ่ายทำโดยใช้เวลานานเกินไป เนื่องจากมีการแก้และเปลี่ยนตัวแสดงด้วย การจัดการวางแผนที่ผิดพลาดในบางครั้งของข้าพเจ้าทำให้ล่วงเลยเวลาที่ตกลงกับนักแสดงไว้บ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขปัญหานั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าในการทำศิลปะนิพนธ์นั้นช่วงแรกที่เขียนบทภาพยนตร์มีความกังวลจนเกินไป ควรหาตัวอย่างการถ่ายทำมาดูเพิ่ม และต้องมีความชัดเจนต่อสิ่งที่ตนต้องการทำและสิ่งที่ต้องการสื่อในภาพยนตร์ จะช่วยให้การทำงานในช่วงแรกมีความสนุกและรวดเร็วมากขึ้น รวมถึงเรื่องทีมงานที่ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองรวมทีมได้ช้าเกินไป ทำให้ช่วงแรกที่ทำงานนั้นเวลาที่มีการคลาดเคลื่อนไปมาก รวมถึงสิ่งของบางอย่างที่ยังไม่พร้อม เพราะข้าพเจ้าไม่ได้มอบหมายหน้าที่อย่างชัดเจน แต่เมื่อถ่ายครั้งต่อมาข้าพเจ้าก็พยายามจัดการเพื่อลดปัญหาดังกล่าวมาโดยตลอด จึงคิดว่าถ้าสามารถเสนอแนะตนเองได้อีกครั้งก็คงเป็นเรื่องนี้เพราะจะทำให้การทำงานราบรื่นขึ้น ส่วนขั้นตอนการตัดต่อหลังจากการถ่ายข้าพเจ้าทำด้วยตนเองในระยะแรกงานดำเนินไปช้าเนื่องจากตัวข้าพเจ้าไม่ได้ตัดต่อเป็นเวลานานจึงพยายามจัดไฟลิวีดีโอให้ดูง่ายแต่ก็ยังคงดำเนินการได้ช้า ในวันที่สามของการตัดต่อมีรุ่นพี่ที่ยินดีช่วยข้าพเจ้าทำงานส่วนนี้ จึงทำให้การทำงานดำเนินไปอย่างรวดเร็วมากขึ้น ข้าพเจ้าจึงคิดว่าในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าควรปรึกษารุ่นพี่ และหาตัวอย่างการตัดต่อเพิ่มเช่นกัน เพราะสำหรับการทำงานด้วยกันนั้นบางครั้งมีความยากต่อการสื่อสารว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการเป็นแบบไหน ปัญหาตรงนี้จึงทำให้การทำงานส่วนนี้ช้าเช่นกัน ข้าพเจ้าคิดว่าคุณค่าของศิลปะนิพนธ์เรื่องนี้ อยู่ที่ข้าพเจ้าสามารถพิสูจน์ตนเองเกี่ยวกับความเชื่อที่ว่าตนเองสามารถกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ให้เป็นความจริงได้ ระหว่างการทำงานข้าพเจ้าได้ประสบการณ์จากการผิดพลาดของตนเอง มีความรับผิดชอบมากขึ้น รวมถึงเข้าใจการอยู่ร่วมกับคนอื่นข้าพเจ้าหวังว่าประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดที่รอบคอบรู้จักจัดการกับปัญหาที่เข้ามาทั้งด้านการทำงานและการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้าเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Gary Jones, Boogeyman3 [DVD]. USA, Stage 6 Films, 2008.

จิราภรณ์ วิหวา, ทานยาหลังอาหารแล้วดื่มน้ำตามากๆ, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร : แชนมอน บั๊คส์, 2554), 11-21.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นางสาว อภาภรณ์ พลเยี่ยม
 ที่อยู่ 11/5 หมู่ 13 เขตทวีวัฒนา แขวงศาลาธรรมสพน์ จังหวัดกรุงเทพฯ 10170
 E-mail : fujikokendo@gmail.com

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2546-2551 ระดับประถมศึกษา จบจากโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล
 อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
- พ.ศ.2551-2556 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย
 จบจากโรงเรียน นวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จังหวัดกรุงเทพฯ
- พ.ศ.2556-2560 ปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์/สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง
- ผลงานหรือรางวัลหรือทุนที่ได้รับ
- พ.ศ.2557 ทำหน้าที่กำกับศิลป์ ภาพยนตร์โฆษณา ร้องเท้าเพื่อสุขภาพจาก
 สินค้า OTOP ได้รับรางวัลชนะเลิศ โครงการ SMEs Short Film
- พ.ศ.2557 ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับ ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง “ของขวัญ” ได้รับรางวัล
 กำกับศิลป์ยอดเยี่ยม จากโครงการหนังสือสั้นโฆษณา โดยแสวงโสสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้